76STE JAARGANG No. 10053 DONDERDAG 26 FEBRUARI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Verklaring van president EISENHOWER

Houding van Chroestsjef inzake BERIJN-KWESTIE onverzoenlijk

De Verenigde Staten zullen geen duimbreed wijken bij handhaving van hun rechten en verantwoordelijkheid

Washington. — President Eisenhower heeft op zijn wekelijkse persconferentie in Washington verklaard, dat Chroesjtsjef een duidelijk onverzoenlijke houding aanneemt inzake de kwestie-Berlijn en die van de Duitse hereniging. Nu premier MacMillan van Groot-Britannië in Moskou is om te trachten een gunstige sfeer te scheppen voor onderhandelingen, kan men de houding, die uit Chroesjtsjefs jongste verklaring spreekt, niet erg hoopvol noemen, aldus Eisenhower.

Hij zeide met nadruk, dat de V.S. geen duimbreed zullen wijken bij de handhaving van hun rechten en verantwoordelijkheden in Berlijn. Hierover zijn geen onderhandelingen mogelijk, aldus Eisenhower. De Amerikaanse president voegde hier echter aan toe, dat de V.S. altijd bereid zullen blijven tot onderhandelingen als de tegenpartij maar een terrein, hoe klein ook, openlaat waarover onderhandeld kan worden.

Weinig hoop op rechtvaardige vrede

Eisenhower zeide, dat verwerping van de westelijke voorstellen naar de mening van de V.S. zo onlogisch is, dat er maar weinig hoop overblijft voor een rechtvaardige vrede. Maar het westen mag geen gelegenheid tot onderhandelen voorbij laten gaan, als er tenminste een werkelijke kans op sukses bestaat, aldus Eisenhower.

De president was ongewoon positief in zijn antwoorden op vragen over de kwestie-Berlijn en de vraagstukken rond Duitsland. Vele vragen, die hem gesteld werden, hadden betrekking op de sfeer, die Chroesjtsjef door zijn jongste rede in Moskou heeft geschapen. Zoals bekend, ziet de Amerikaanse pers in de verklaring van de Russische premier een verwerping van het westelijke voorstel voor een conferentie van ministers van buitenlandse zaken. Op de vraag hoe hij dacht over een Topconferentie, antwoordde Eisenhower; dat hij het een grove fout acht zo er een dergelijke conferentie gehouden zou worden zonder voorbereiding.

Hoop op vruchtbare conferentie verminderd

President Eisenhower heeft voorts verklaard, dat de negatieve houding, die door Chroesjtsjef is aangenomen ten aanzien van het streven der westelijke mogendheden om een vrede te vestigen op grond van rechtvaardigheid, de hoop verminderd heeft omtrent een vruchtdragende conferentie op het niveau van de ministers van buitenlandse zaken.

Eisenhower zeide, dat de westelijke mogendheden verenigd blijven in hun wil om geen duimbreed prijs te geven in de bescherming van hun rechten in Berlijn. Hij voegde hieraan toe, dat elke oorlogsdaad zal moeten komen van iemand anders.

De Amerikaanse president verwierp vooralsnog stilzwijgend het voorstel van Chroesjtsjef omtrent een conferentie op het niveau van staatshoofden. Het zou een ernstige vergissing zijn — zo zeide hij — een Topconferentie te beleggen zonder tevoren de grondslagen te leggen voor een vruchtbare bespreking.

Eisenhower zeide, dat een non-agressie-pact met de Sovjet-Unie, zonder een juridische noodzaak te zijn, het voordeel zou kunnen hebben een klimaat van vertrouwen te scheppen tussen oost en west, indien het ten aanzien van de uitvoering ervan bepaalde waarborgen behelst.

De hoop op een overeenkomst inzake het stopzetten van kernproeven is verminderd vanwege het volhouden van de Russen aan een vetorecht, aldus Eisenhower.

De politieke toekomst van Dulles

Eisenhower deelde mede, dat een definitieve beslissing over de politieke toekomst van Dulles genomen zal worden kort na de intensieve medische behandeling, die de minister ondergaat. Eisenhower merkte op, dat de artsen bijzonder tevreden zijn over de reaktie van de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken op de voorgeschreven behandeling.

President van Mexico naar Washington

President Adolfo Lopez Mateos van Mexico — zo deelde Eisenhower op zijn persconferentie nog mede — heeft de uitnodiging, die hij hem had gedaan om in het voorjaar een officieel bezoek aan Washington te brengen, aanvaard. Eisenhower verklaarde, dat hij deze uitnodiging persoonlijk aan het Mexikaanse staatshoofd had gedaan tijdens de ontmoeting tussen beide staatslieden op 19 en 20 februari jl. Acapulco.

Chroesjtsjef had kiespijn ...

Moskou. — Premier MacMillan en zijn Russische collega Chroesjtsjef hebben vanochtend (donderdag) in het Kremlin een onderhoud gehad, voordat zij Moskou verlieten voor een reis van vier dagen naar Kief en Leningrad. Tass noemde het gesprek „hartelijk en vriendelijk".

Premier MacMillan en minister van buitenlandse zaken Lloyd vertrokken naar Kief z o n d e r Chroesjtsjef. Deze zou aan kiespijn lijden. In zijn plaats vergezellen de onderminister van buitenlandse zaken Koeznetsof en ambassadeur Malik het Britse gezelschap. Het is niet bekend of de Sovjet-premier zich te Kief bij het gezelschap zal voegen.

Iraakse regeringsdelegatie in Moskou aangekomen

Moskou. — Te Moskou is een Iraakse regerings-delegatie onder leiding van dr Mohammed Abdel Malek Koeaf, de minister van volksgezondheid, aangekomen om te onderhandelen over het sluiten van een verdrag van economische en technische samenwerking tussen de Sovjet-Unie en Irak, zo meldt Tass.

A.F.P. tekent hierbij aan, dat Chroesjtsjef in zijn verkiezingsrede verklaarde, dat de Sovjet-Unie bereid is de Iraakse republiek met alle middelen bij te staan, omdat dit land tegenover niemand bevooroordeeld is, maar integendeel bijdraagt tot de algemene vrede.

—x—

Johannesburg. — Een verpleegster van een kraamkliniek te Grugersdorp, in Transvaal (Zuid-Afrika), heeft een 39 dagen oude drieling verkeerde voedingstabletten gegeven, waardoor de zuigelingen binnen enkele minuten overleden.

—x—

Venetië. — In Venetië worden voorbereidingen getroffen voor de inrichting van een grote tentoonstelling aanstaande zomer van schilderijen van zeventiende-eeuwse meesters in de zalen van Ca' Pesaro.

In een etalage van de firma Muskus in de Heerenstraat kan men zien wat er te bereiken valt met een Necchi-naaimachine. Op de foto ziet men Mevr. van Heeswijk, die geruime tijd cursussen gegeven heeft in machine-naaiwerken. (voorverdere bizonderheden zie pagina 2).

De mogelijke beperking van de import van residu-olie in de V.S.

In nota aan Am. regering wordt bezorgdheid van Nederland en Ned. Antillen tot uitdrukking gebracht

's Gravenhage — De Nederlandse regering heeft in een nota aan de regering van de Verenigde Staten van Amerika „ernstige bezorgheid" tot uitdrukking gebracht naar aanleiding van de mogelijkheid dat Amerika beperkingen gaat instellen op de import van residu-olie.

De nota werd door de Nederlandse gezant, baron van Voorst tot Voorst op het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken aan de onderminister, Thomas Mann, overhandigd, zo weet Reuter uit Washington te melden.

Het Amerikaanse bureau voor burgerlijke en militaire mobilisatie zal naar verwacht wordt binnenkort aan president Eisenhower meedelen, dat de import van buitenlandse olie de nationale veiligheid van Amerika ondermijnt. President Eisenhower heeft een speciale regeringscommissie ingesteld die hem van advies moet dienen inzake maatregelen tegen dit gevaar. Deze commissie zou tot de konklusie gekomen zijn, dat de huidige vrijwillige beperkingen op de import zouden moeten worden vervangen door voorgeschreven maximum-quota. Het vrijwillige complex maatregelen expireert vrijdag middernacht. In Amerikaanse regeringskringen verwacht men dat het nieuwe systeem het komend weekend bekend zal worden gemaakt, aldus meldt Reuter uit Washington.

De Nederlandse ambassade in Washington heeft meegedeeld, dat het doel van de nota was, de Amerikaanse regering in kennis te stellen van de bezorgdheid die in Nederland en in de Nederlandse Antillen gerezen is in verband met de mogelijkheid dat de import van residu-olie beperkt zal worden. Zulke beperkingen zouden rampzalig zijn voor de economie van de Nederlandse Antillen in het algemeen en van Aruba in het bijzonder, zo wordt in de verklaring die de Nederlandse ambassade uitgaf, gezegd.

Bij zijn bezoek aan het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken werd baron van Voorst tot Voorst vergezeld door Dr. N. Debrot, de heer O. Henriquez, die respektievelijk de Nederlandse Antillen en het eiland Aruba vertegenwoordigen, en de eerste handels-secretaris, de heer W. Thorn Leeson.

In de verklaring die de Nederlandse ambassade over de indiening van de nota uitgaf wordt gemeld, dat tijdens de besprekingen met onderminister Mann naar voren werd gebracht dat de raffinaderijen op de Antillen strategisch van zeer groot belang zijn, hetgeen reeds in de tweede oorlog gebleken is.

De Nederlandse Antillen en Venezuela leveren elk 45 pct van de totale invoer van residu-olie in de V.S. In 1957 leverde Aruba voor een waarde van 156.267.190 dollar van deze brandstof aan de V.S.

Moeten Westelijke vertegenwoordigers op Geneefse Conferentie de koffers pakken ?

Geneve — De Amerikaanse vertegenwoordiger op de conferentie te Geneve over het stopzetten van kernproeven, James Wadsworth, heeft verwezen naar de passage in de verkiezingsrede van Chroesjtsjef betreffende de drielandenbesprekingen te Geneve en aan de Russische afgevaardigde gevraagd, welke conclusies in dit opzicht uit de woorden van de Russische premier moeten worden getrokken.

Wij vragen ons af — aldus Wadsworth — moeten wij inpakken en naar huis terugkeren?

De leider van de Russische delegatie, Tsarapkin, antwoordde, dat deze vraag gesteld moet worden aan de Amerikaanse ministers van Defensie en Buitenlandse Zaken. Wat ons betreft — zo zei hij — zijn wij bereid de beraadslagingen voor te zetten. Wij leggen de werkzaamheden van de conferentie geen hindernissen in de weg.

Spoedig instelling Antilliaanse Statuut Adviescommissie

Willemstad — Zoals uit het regeringsprogramma blijkt ligt het in het voornemen van de regering om spoedig over te gaan tot de instelling van een commissie, die tot taak zal hebben de regering te adviseren inzake de toepassing en interpretatie van het Statuut en daarbij behorende regelingen c.q. de wijzigingen welke daarin zouden kunnen worden aangebracht. Bij de samenstelling van deze commissie wenst de regering rekening te houden met de in de Nederlandse Antillen bestaande politieke stromingen, zoals deze zich na de laatst gehouden verkiezingen voor de Staten in dit college manifesteren.

Teneinde voor deze samenstelling een maatstaf té kunnen aanleggen, is besloten de commissie te doen samenstellen uit een vertegenwoordiger van elke groepering, die aan voormelde Statenverkiezing heeft deelgenomen en naar aanleiding daarvan in de Staten vertegenwoordigd is.

De Minister-president heeft thans op grond van het bovenstaande aan alle lijstaanvoerders van politieke groeperingen die aan de laatst gehouden statenverkiezing hebben deelgenomen en thans in het statencollege vertegenwoordigd zijn schriftelijk uitgenodigd hem voor de 15de maart 1959 te willen mededelen of hun groepering bereid is deel te nemen aan de werkzaamheden van de commissie en zo ja wie namens hun groepering in de commissie zitting zal nemen. Teneinde stagnering van de werkzaamheden van de commissie door uitlandigheid van enkele leden of anderzins te vermijden wordt eveneens de mogelijkheid geopend van plaatsvervanging. In verband hiermede is ook verzocht opgave te willen doen door wie het door elke groepering voor de commissie voor te dragen lid bij diens aanwezigheid of ontstentenis zal worden vervangen.

Vragen van mr. I. C. DEBROT

Willemstad — Mr. I.C. Debrot, lid der Staten van de Nederlandse Antillen heeft aan de minister van Welvaartszorg krachtens artikel 50a van het reglement van orde de volgende vragen gesteld:

1. Kan de minister mededelen, de gemiddelde jaarlijkse invoer van residu-olie in de V.S. uit de Nederlandse Antillen, gespecificeerd naar het eiland van afkomst (Aruba en Curacao) en in guldens.
2. Kan de minister voorts mededelen, waarop de heersende ongerustheid berust, welke geleid heeft tot een demarche door H.M. ambassadeur te Washington, wat gedaan *is* om de dreigende invoerbeperking te voorkomen, dan wel te verminderen en wat verder gedaan *kan* worden om gespaard te blijven van een telkens terugkerende dreiging van invoerbeperking.
3. Kan de minister tenslotte mededelen, welke de economische en sociale gevolgen zullen zijn van een drastische beperking van de invoer van residu-oliën in de V.S. ten aanzien van de Nederlandse Antillen als geheel en ten aanzien van Aruba, respektievelijk Curaçao in het bizonder.

Berlijn rood of vrij

De stellig niet voor tweeërlei uitleg vatbare mededeling van president Eisenhower op zijn gisteren in Washington gehouden persconferentie over het verenigde westen tegen de negatieve Chroesjtsjef blijkt volgens de reacties van gisteravond en vanmorgen in de hoofdsteden van Engeland, Frankrijk en West-Duitsland met instemming te zijn ontvangen. Nu de voorspellingen dreigen te worden bewaarheid, dat ook de Britse minister-president door de Kremlinheersers als een kwajongen wordt beschouwd en dat de Russen de besprekingen over het stopzetten van kernproeven blijven saboteren, nu blijft er weinig over dan wat een der Amerikaanse bladen zo kernachtig uitdrukte: „de Sovjets in de ijstkast te laten".

Eisenhower blijkt niet veel hoop meer te hebben op een Berlijn-compromis met de Sovjet-Unie. Aan een ontmoeting tussen de staatshoofden der bij het conflict betrokken landen hecht hij weinig practische waarde zolang het Kremlin niet wat meer oprechtheid demonstreert. Het is duidelijk, dat de zaak van de Duitse hereniging geen onderwerp van internationaal dispuut kan zijn op welke conferentie ook zolang de moeilijkheden betreffende Berlijn niet tot een oplossing zijn gebracht; en het omgekeerde is eveneens het geval. President Eisenhower heeft er met nadruk en bij herhaling op gewezen, dat de Verenigde Staten geen centimeter van het door hen bezette deel van Berlijn zullen verlaten, wat er ook moge gebeuren.

Intussen zet premier MacMillan zijn verkenning door de Sovjet-Unie voort. Zijn humeur zal er wel niet beter op geworden zijn toen hij bemerkte welk vlees er in de Chroesjtsjef-kuip zit. De eerste minister van de Sovjet-Unie bestond het op een politieke bijeenkomst verklaringen af te leggen welke MacMillan en diens gevolg de oren deden tuiten. Het werd inmiddels wel duidelijk, dat de Russen betere handelsbetrekkingen met Engeland op prijs zullen stellen, maar deze appreciatie verzilverd willen zien in Britse credieten. Ongeveer tezelfdertijd verklaarde Chroesjtsjef naar aanleiding van het bezoek van een Iraakse regeringsdelegatie, dat zijn land dadelijk bereid zou worden gevonden Irak met alle middelen bij te staan. Misschien doelde hij daarbij in zijn hart op de middelen die hij van Engeland hoopt te ohtvangen?

Al met al ziet het er niet naar uit,

onze wereld van vandaag

dat er een oplossing komt voor de Berlijn-crisis. Burgemeester Brandt van deze stad maakt op het ogenblik een wereldreis om een ieder die het wil horen te vertellen, dat de Berlijners aan de kant van het westen staan in hun streven naar een eerlijke oplossing van het vraagstuk. Niemand zal het de brave burgemeester euvel duiden, dat hij alles wil verrichten om goodwill te verwerven, maar het moet twijfelachtig worden genoemd of zijn reis veel effect zal hebben. Het is toch zo, dat de beide partijen — pro of contra — zeer duidelijk hun positie hebben bepaald en daarvan geen geheim meer maken.

De secretaris-generaal van de Verenigde Naties zal aan het einde van zijn reis door een aantal Zuidoost-Aziatische landen ultimo maart eveneens een bezoek aan Moskou brengen. Bij die gelegenheid zal Hammarskjoeld stellig trachten de Russische regering ervan te overtuigen, dat de perikelen rond Duitsland het best kunnen worden opgelost in een bijzondere vergadering van de Veiligheidsraad. En het moet niet voor onmogelijk worden geacht, dat de Russen daarop zullen inhaken. Met als onvermijdelijk gevolg het zoveelste veto van de Sovjet-Unie na een krachtig „njet". Dan zal men nog verder van huis zijn omdat de tijdsfactor van het grootste belang gaat worden.

De hangende vraagstukken zullen door dr Adenauer ook nog eens worden besproken en wel in Parijs. De grijze president zal op uitnodiging van de Franse regering deze reis maken en dan zonder de minste twijfel te horen krijgen, dat ook het standpunt van Frankrijk ten aanzien van Berlijn en de Duitse hereniging onveranderd is gebleven. Deze betuigingen van collegialiteit moeten het Westduitse volk toch wel goed doen; in hun strijd tegen het communisme staan zij niet alleen.

Bij dat alles doet het op zijn minste merkwaardig aan, dat de regeringen der Scandinavische landen toch nog gemeend hebben hun uitnodiging aan Chroesjtsjef voor een bezoek officieel te moeten bevestigen. De critische geluiden der laatste dagen in verschillende Deense en Noorse kranten deden verwachten, dat op zijn minst zou worden verzocht de rode gast op een nader te bepalen tijdstip te vragen zijn onberekenbaar gezicht te laten zien.

De drie-jarige Susan Yaxley werd op wel zeer geraffineerde wijze tot stelen aangezet. In grote warenhuizen te Londen moest Susan de portemonnaies uit de tassen van de winkelende dames pakken. Werd zij ontdekt, dan verontschuldigde de moeder zich; werd zij niet ontdekt, dan nam de moeder de portemonnaies van Susan over. Door de oplettendheid van een winkeldetektive kwam men achter de waarheid, zodat Susans moeder voor zes maanden in de gevangenis verdween en Susan zelf een betere opvoeding kan krijgen dan voorheen.

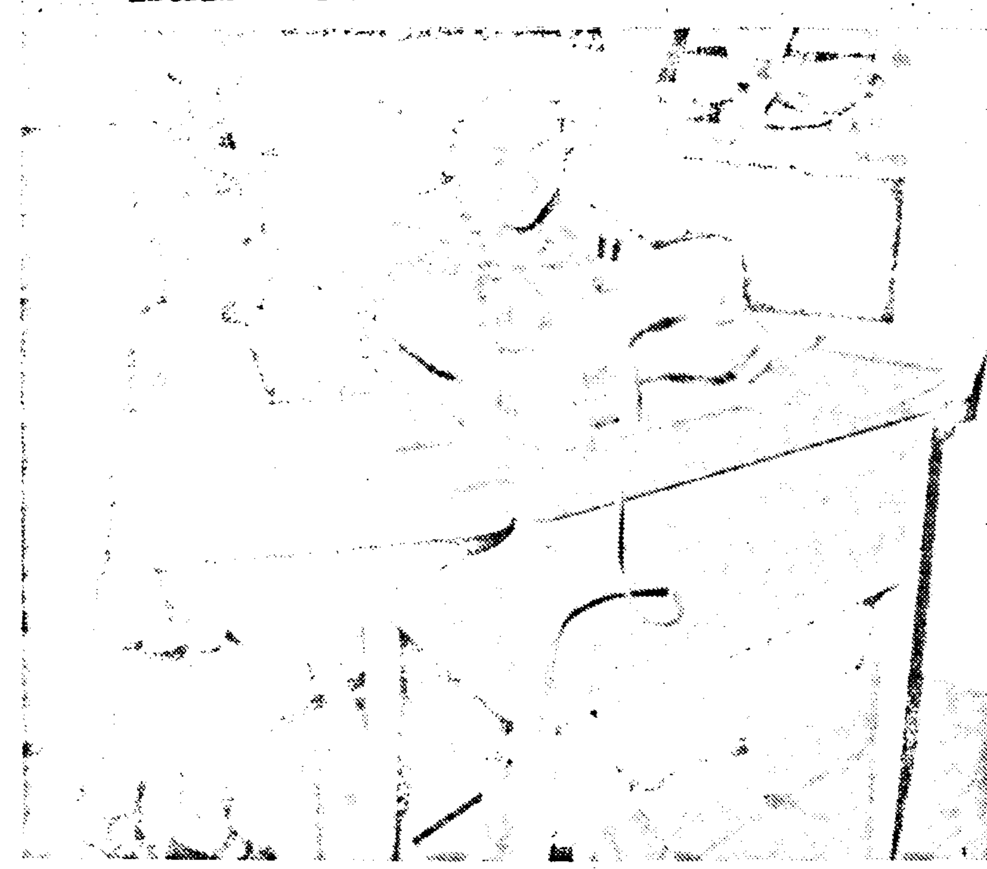
Zal Amerikaanse leger zaterdag poging doen maanraket te lanceren ?

Washington — Het dagblad „Aviation Daily" meldde dat de wetenschappelijke afdelingen van het Amerikaanse leger zaterdag een maanraket te Kaap Canaveral zullen afschieten. Ook meldde het blad de lancering voor vandaag van een kunstmaan van het type Discoverer van de basis Vandenberg (Californie) en voor donderdag de eerste gevangen vlucht van het raketvliegtuig van het type X-15. De term gevangen betekent in dit verband, dat het toestel, dat zelf niet kan opstijgen, wordt vastgehaakt aan een bommenwerper van het type B-52.

Over de lancering van een maanraket, de Pionier IV meent het dagblad Space Business Daily te weten, dat de geleerden van het leger zullen trachten de raket 20.000 mijl (32.000 Km.) voorbij de maan te laten passeren en haar de nodige voortstuwing te geven om haar vlucht voort te zetten en na de Russische raket een tweede kunstmatige planeet van de zon te worden.

Bij haar bezoek aan de Koninklijke Opera te Londen had de Italiaanse operazangeres Maria Callas een ontmoeting met haar even beroemde Britse collega Elisabeth Schwartzkopf (rechts).

Met de NECCHI-naaimachine kan veel worden bereikt

jong geleerd...... oud gedaan......

Willemstad — Al wandelend door de Herenstraat wordt ieders aandacht getrokken door de kleurige etalage van de Firma Muskus. Achter het vensterglas liggen vele werkstukken van eenvoudige tafelkleden tot een bijzonder fleurig wandkleed, dat direct de aandacht van iedere kijker trekt. Groter wordt die verbazing als vernomen wordt, dat al die tentoongestelde werkstukken op de machine gemaakt zijn. Velen daarvan zijn eigen ontwerpen zoals dat der „Tropische Vissen".

Mevrouw D.M. van Heeswijk was toen zo vriendelijk ons enkele inlichtingen te verschaffen van wat we gerust een nieuwe kunst kunnen noemen, ondanks het feit dat het per machine bereikt wordt. Al jarenlang bestaat het streven om het zo oude randje aan de jurk of kleed door iets anders te vervangen, maar de vele tijd die dat zou vergen maakte dit tot een niet te bereiken ideaal, maar de NECCHI-machine heeft de mogelijkheid dicht-ter bij gebracht, want alle tentoongestelde werkstukken zijn op die machine gemaakt en naar men ons mededeelde is dat ook de enige machine waarop men tot die resultaten kan komen. Sinds geruime tijd heeft Mevr. D.M. van Heeswijk aan liefhebsters een zesweekse cursus gegeven, waarin iedere week een andere techniek met de machine werd bijgebracht en dat men snel tot goede resultaten kan komen moge blijken uit het feit dat diverse werkstukken gemaakt zijn door enkele cursisten. En zoals Mevr. van Heeswijk opmerkte, die aanschaf der machine wordt zo ook rendabeler, want zij wordt nu niet alleen gebruikt om knoopsgaatjes te maken maar ook kunnen nu andere kledingstukken op een gemakkelijke manier opgefleurd worden. Een bezwaar dat voor vele drukbezette huismoeders geldt n.l. dat men niet de tijd kan vinden om te gaan tekenen en te ontwerpen wordt in de cursus opgevangen doordat men het aldoende vanzelf leert. Aan de hand van een aardige voorstelling in een of ander blad kan men met de machine een aardig werkstukje maken.

De mogelijkheden zijn zeer talrijk. Met 3 schijven heeft men 354 mogelijkheden, maar dit getal wordt duizelingwekkend als men 20 schijven heeft: 228120 variaties. De vertrager zorgt ervoor dat men alles precies en met grote nauwkeurigheid kan afwerken.

Tijdens het gesprek met Mevr. v. Heeswijk kwam een der cursisten binnen en ook deze was enthousiast over de resultaten die men kan bereiken met deze machine. Er is slechts een moeilijkheid en wel deze: het „Kunstwerken" met deze machine is nog in een beginstadium. Terwijl men van het handwerk in elke damesblad patronen en aanwijzingen tegenkomt, verschijnt er over het machinewerken nog niets. Hopelijk zal dat in de toekomst veranderen.

We kunnen iedereen aanraden eens een kijkje in de Heerenstraat te gaan nemen.

—x—

Stockholm. — De in augustus 1958 overleden Zweedse industrieel Axelson Johnson heeft Zweedse instituten voor wetenschappelijk onderzoek scheepvaartaandelen ter waarde van ongeveer vijftien miljoen gulden nagelaten.

Week-end in Roxy:

MICHAEL STROGOFF

In het Oosten van het uitgestrekte machtige Russische Rijk zijn de Tartaren in opstand gekomen en maken zich op, de stad Irkoetsk, waar de Grootvorst, de broer van de Tsaar, zetelt, te veroveren.

De Tsaar, die geen verbinding met zijn broer meer heeft, zendt Michael Strogoff, zijn bekwaamste ordonnans-officier naar hem toe. Strogoff moet, om zijn opdracht te kunnen uitvoeren, door het vijandelijke gebied naar Irkoetsk. Hij wordt op zijn reis vergezeld door Nadia, welke, zogenaamd als zijn vrouw, moet dienen om Ivan Ogareff, een voormalige Russische officier, die onder één hoedje speelt met Feofar-Kahn, leider van de opstandige Tartaren, te misleiden.

Na onder de moeilijkste omstandigheden en met ijzeren vastberadenheid zijn plicht te hebben vervuld, wordt Irkoetsk ontzet door de ijlings aangevoerde hulptroepen en na persoonlijk de aanval tot een succesvol einde gebracht te hebben, kan Strogoff de liefde van Nadia beantwoorden.

Deze rolprent werd verfilmd naar de adembenemende roman van Jules Verne. De verfilming van een van 's werelds grootste avonturenromans kan men vanaf morgen in het Roxy-theater bewonderen.

Op straat doodgebleven

Willemstad. — Gistermiddag om 14.10 uur zakte mevr. R. Granville bij de ingang van het Hospitaal in elkaar en bij aankomst der dokter kon deze slechts een natuurlijke dood konstateren. Mevr. R. Granville was 60 jaar oud. Naar de getroffen familie gaan onze gevoelens van medeleven uit.

De Nieuwe bus-tarieven

Willemstad. — Met ingang van per 15 februari 1959 van kracht geworden gewijzigde autobus-tarieven, is aan iedere busexploitant een exemplaar gezonden van deze nieuwe tarieven. Deze luiden thans als volgt:

Routeregeling

De routeregeling is niet van kracht van 24.00 (0.00 uur) tot 06.00 uur. Op zon- en feestdagen mogen, buiten het aangewezen trajekt passagiers worden vervoerd naar en van de baaien in het derde distrikt, Boca St. Michiel en Jan Thiel.

Tarieven overdag

De geldende maximum tarieven zijn als volgt:

1. gedurende de uren gelegen tussen 06.00 en 24.00 uur:
   a. voor een stadsrit vijf en twintig cents per persoon;
   b. voor een rit van de stad naar het tweede distrikt of omgekeerd vijf en dertig cents per persoon;
   c. voor een rit van de stad naar het derde distrikt of omgekeerd één gulden per persoon;
   d. voor een dit in het tweede distrikt vijf en dertig cents per persoon;
   e. voor een rit van het tweede distrikt naar het derde distrikt of omgekeerd één gulden per persoon;
   f. voor een rit in het derde distrikt vijftig cents per persoon.

Tarieven 's nachts

2. gedurende de uren gelegen tussen 0.00 en 06.00 uur:
   a. voor een stadsrit vijftig cents per persoon;
   b. voor een rit van de stad naar het tweede distrikt of omgekeerd één gulden per persoon;
   c. voor een rit van de stad naar het derde distrikt of omgekeerd twee gulden per persoon;
   d. voor een dit in het tweede distrikt één gulden per persoon;
   e. voor een rit van het tweede distrikt naar het derde distrikt of omgekeerd twee gulden per persoon;
   f. voor een rit in het derde distrikt één gulden en vijftig cents per persoon.

In afwijking van de bovenstaande tarieven, dienen de navolgende tarieven in rekening te worden gebracht voor de gehele rit van het stadsdistrikt naar onderstaande plaatsen of omgekeerd:

a. gedurende de uren gelegen **tussen 06.00 en 24.00 uur:**
Dr A. Plesman Luchthaven 50 ct per persoon
ingang Caracasbaai 60 ct per persoon
ingang Jan Thiel 60 ct per persoon
Fuik 60 ct per persoon
St Michiel 50 ct per persoon
Seroe Fortuna 50 ct per persoon
Sta Catharina 50 ct per persoon

b. gedurende de uren gelegen **tussen 0.00 en 06.00 uur:**
Dr A. Plesman Luchthaven ƒ 1,— per persoon
ingang Caracasbaai ƒ 1,50 per persoon
ingang Jan Thiel ƒ 1,50 per persoon
Fuik ƒ 1,50 per persoon
St Michiel ƒ 1,— per persoon
Seroe Fortuna ƒ 1,— per persoon
Sta Catharina ƒ 1,— per persoon.

Er zij de aandacht op gevestigd, dat het hier **maximum-tarieven** betreft. Men mag dus **wel minder**, doch **niet meer vragen.**

Week-end in Cinelandia:

HARRY BLACK AND THE TIGER

De film „Harry Black and the Tiger", waarin Stewart Granger, Barbara Rush en Anthony Steel de hoofdrollen vervullen, werd geheel in India opgenomen. Deze film brengt als het ware twee verhalen in één. Eerstens is daar het verhaal van de grote strijd tussen de jager en de opgejaagde en ten tweede is het een liefdesdrama, dat vanaf het begin gedoemd is te mislukken.

Deze produktie werd opgenomen nabij Bandipur, op vijftig mijl van Mysore City gelegen, en het is de eerste keer, dat Cinemascope-camera's het prachtige binnenland van het schone India hebben verfilmd.

Op de foto: Stewart Granger en I. S. Johar, een van de vooraanstaande Indiase acteurs in een scène van deze spannende film.

Radio-zender op BONAIRE?

Willemstad. — Sinds lang verlangt men op Bonaire naar een eigen radiostation. Naar ons van bevoegde zijde is medegedeeld, heeft RADIO-HOYER geruime tijd geleden al een vergunning aangevraagd tot het oprichten van zulk een zender op BONAIRE.

RADIO-HOYER en BONAIRE wachten met spanning het antwoord op deze aanvraag af.

Willemstad — Heden vieren onze bekende stadgenoten de Heer en Mevrouw J. C. Vinck-Soto de dag dat zij vóór 40 jaar in het huwelijk traden. Wegens rouw zal dit feest in stilte worden herdacht. Aan de gelukwensen die hen zullen bereiken wenst de Amigoe gaarne de hare te voegen.

V E N E Z U E L A

„FEDERALE REVOLUTIE" begon 100 jaar geleden

De kiemen werden gelegd op CURACAO

Generaal ZAMORA de hoofdpersoon

(Van een biezondere medewerker)

Op 20 februari was het juist 100 jaar geleden, dat er in Venezuela een burgeroorlog begon, die vijf jaar zou duren. Men noemt deze burgeroorlog ook wel de federale revolutie, omdat haar doel was een federatie van autonome provincies, waar men niet gediend was van een centrale regering. Hij lijkt enigszins op de strijd tussen unitaristen en federalisten in de Nederlandse geschiedenis.

Vanzelfsprekend is dit eeuwfeest in biezondere zittingen van talrijke historische genootschappen herdacht. Ook zal er wel een regen van tijdschrift-artikelen over Venezuela neergevallen zijn, zodat iedereen kon lezen, dat deze ellendige vijfjarige oorlog begon vanuit Curaçao.

In de vijftiger jaren van de vorige eeuw was generaal Zamora op Curaçao en rond hem had zich de oude liberale groep geschaard, zodat we namen horen van Antonio Leocadio Guzmán, Napoleón Sebastián Artaega, Felix Maria Alfonso, José G. Ochoa, Ramón Anzola Tovar, enz., enz. Deze namen kunnen ons wellicht niet veel zeggen, maar ze zijn wel bekend in de Venezolaanse geschiedenis.

De aan het bewind zijnde regering had, vanuit haar zetel in Caracas velen uitgewezen en zo gingen ballingen naar Trinidad, San Tomás en anderen weer naar Curaçao, zoals de bovengenoemden. Deze bannelingen vonden elkaar hier in de smalle straatjes van Otrobanda, waar vanzelfsprekend diskussies gevoerd werden en gekomplotteerd werd tot diep in de nacht.

Op die 20e februari begon het dan. Familie van generaal Zamora bereidde de opstand voor, in Venezuela werd Coro door 40 mannen in bezit genomen. Men riep de Federatie uit en zond een boot, nl. de „Guairena", naar Curaçao toe om generaal Zamora en zijn officieren op te halen, die dan ook inderdaad op 22 februari 1859 in Venezuela aankwamen.

Van het officiële regeringsleger van 3200 man bleven er maar 200 in leven. Op 10 januari echter werd generaal Zamora echter dodelijk gewond, zodat de oorlog weer oplaaide en de volle vijf jaar uit zou duren.

Het is echter belangrijk iets meer te weten over deze figuur, en over de voorgeschiedenis van deze burgeroorlog.

In de „Curaçaosche Courant" van 1859 kan men daar iets over vinden. Men vindt er de korrespondentie in van gouverneur Van Lansberge, die bang was, dat de uitgewekenen (die wij boven reeds bij name genoemd hebben) een revolutie zouden gaan voorbereiden en die daarom de gezaghebber van Aruba gelast die heren maar naar Curaçao over te brengen, waar men ze beter zou kontroleren.

Het mooie boek van mr K. H. Corporaal „De internationaal rechterlijke betrekkingen tussen Nederland en Venezuela 1816—1920", geeft wel veel gegevens over het vasthouden van schepen, het zenden van een Nederlandse oorlogsboot naar Coro, enz., doch dat is allemaal slechts feitenmateriaal en wel over de tijd, nadat de oorlog eenmaal ontbrand is. De voorgeschiedenis blijft hier tamelijk duister, vooral daar mr Corporaal voor zijn dissertatie uitsluitend Nederlandse bronnen bestudeerde.

Dr L. Villanueva schreef onlangs het boek „Ezequiel Zamora", dat veel gegevens over deze figuur bevat. Er komt o.a. in voor, dat generaal Falcón, die hier op het eiland vertoefde, doorging naar San Tomás, waar men een programma opstelde tegen de regering in Venezuela. Het aandeel, dat de groep van Curaçao hierin had, is niet geheel duidelijk. Wel blijkt, dat de beweging in Coro eigenlijk te vroeg begon en dat zal wel de nodige rivaliteiten verwekt hebben. Zamora vond het plan van Falcón wel goed, maar dacht toch wel, dat het mogelijk was een kampagne te beginnen als men daar in Coro maar op gang kwam. Zoals we reeds gezien hebben, gebeurde dit ook en wel op 20 februari. Zamora was reeds op de derde dag in Venezuela, Falcón kon pas later uit San Tomás komen.

Wat de mensen hier over Zamora dachten, weten we niet, maar zijn levensbeschrijver weet te vertellen, dat hij een biezondere voorliefde had: het alsmaar repeteren van militaire marsmuziek. Deze ongevaarlijke, doch luidruchtige tijdpassering deed de politie hier wellicht denken, dat de man in het geheel niet gevaarlijk was. Hij speelde zo aardig....

Uit zijn korrespondentie zou men opmaken, dat hij zelf liever naar Colombia zou vertrokken zijn, in plaats van met een revolutie te beginnen, doch toen men hem kwam halen, was hij direkt klaar. Men krijgt de indruk, dat men wel meer militaire voorbereidingen getroffen heeft dan alleen maar het oefenen van militaire marsen....

In de „Curaçaosche Courant" kan men ook lezen over de afkondiging van de blokkade en dat was voor de handel hier natuurlijk een minder prettige mededeling. De andere maatregel van het in beslag nemen van schepen, die onder Nederlandse vlag voeren, deed zoveel stof opwaaien, dat deze zaak zelfs in de Tweede Kamer in Den Haag behandeld moest worden.

Het zenden van een schip naar Coro, Z.M. „Zeehond", namens de Nederlandse regering was wel noodzakelijk, daar de Israëlieten, die in Coro woonachtig en van Curaçao afkomstig waren, veel overlast werd aangedaan in deze verwarde tijd. In de Tweede Kamer hoorde men, dat in Venezuela beweerd werd, dat de heimelijke uitvoer van wapens niet genoeg beteugeld werd en dat aan vijandelijke ondernemingen steun verleend werd. De korrespondentie van gouverneur Van Lansberge is er om het tegendeel te bewijzen.

Vanuit de Tweede Kamer gaf de minister aan Venezuela het volgende antwoord: men moest op Curaçao deze klachten maar eens onderzoeken en eventuele schuldigen bestraffen. Hij was zelf niet op de hoogte en bleef verder maar op de vlakte in zijn antwoord. De Kamer was dan ook niet tevreden met het antwoord van de minister.

Bij het volgende antwoord van de minister na negen dagen zegt deze, dat Curaçao zo klein is, dat, naar zijn mening, het koloniale bestuur nooit kan zeggen niets te weten over een voorbereiding van een aanslag. Over deze kwestie bleef men druk korresponderen tussen Den Haag en Willemstad. Maar mr Corporaal meent, dat de Curaçaose handel door allerhande praktijken samen met de Venezolaanse uitgewekenen wel een middel wist te vinden om wapens naar de overkant te brengen en dat men zelfs zo slim was, dat men de boete, die er op stond bij aanhouding, te ontduiken.

Venezuela stuurde zelfs een gezant naar Den Haag in verband met dit vraagstuk en wel J. M. Torres de Caicedo en zo kwam men tot de konventie van 18 maart 1862. Als men deze echter goed bekijkt, ziet men, dat het niet anders is dan slechts de regeling van een konflikt, waarvan de bemanning van een Curaçaos schip, de „Generaal Piar", het slachtoffer van was geworden.

De verschillende instrukties aan de gouverneur en de commandant van de zeemacht geven het beeld dat men neutraal wilde zijn, doch het was soms moeilijk om te weten welke nu weer de wettige regering was — te snel volgden de regeringen elkaar op —. De generaals waren wel in staat geweest om de autonomie te bevechten, maar zij waren niet in staat het land te besturen.

Een goede eerlijke studie over deze gehele zaak is toch wel gewenst; het is niet in overeenstemming met de geest van gouverneur Van Lansberge, om te denken, dat hier fraude was op grote schaal, fraude bij het koloniale bestuur zelf. Als gouverneur kende hij zijn taak, wat wel blijkt uit zijn korrespondentie en uit zijn zorg voor de komst van de uitgewekenen naar Aruba. Hij wilde ze immers liever hier hebben op Curaçao om beter te kunnen zien wat ze uitvoerden!

Het is wellicht kurieus in de Venezolaanse geschiedenisboeken te ontdekken, dat men het er niet over eens kan worden, waarover men eigenlijk ging vechten. De algemene opinie is wel, dat in de nieuwe republiek van 1830 de sociale en economische situatie niet bepaald florissant was. Onder de nieuwe Republiek verstaat men de derde republiek van 1830, toen Venezuela lombia.

W. M. Brada O.P.

Geen tekenen van ongunstige REAKTIES bij Röntgenbehandeling van DULLES

Washington. — Minister Dulles heeft een goede nacht doorgebracht; zijn polsslag, zijn ademhaling en zijn bloeddruk blijven normaal; tot dusver heeft de Amerikaanse bewindsman geen teken gegeven van een ongunstige reaktie op de behandeling met röntgenstralen, die hij ondergaat; zijn moreel is goed en zijn eetlust is verbeterd.

Een woordvoeder van het State Department, die gistermiddag het bovenvermelde medisch bulletin voorlas, deelde mede, dat Dulles 's morgens gedurende ongeveer tien minuten telefonisch met zijn departement confereerde om zich op de hoogte te stellen van de jongste ontwikkelingen van de internationale toestand.

De woordvoerder zeide voorts, dat het ondoenlijk is de ernst van de ziekte van Dulles in één woord te beschrijven. Hij merkte op, dat alles afhangt van de manier, waarop de minister op zijn behandeling reageert, en van het oordeel van de behandelende artsen.

President Eisenhower heeft op een bijeenkomst van Republikeinse Congresleden verklaard, dat het met Dulles gaat, zoals het moet.

Zoals bekend, wordt Dulles op het ogenblik in het Walter Reed hospitaal te Washington bestraald, omdat zich bij hem verschijnselen van kanker in de buik hebben voorgedaan.

Eisenhower zou op de bijeenkomst gezegd hebben, dat alles wat in de toekomst mocht gebeuren onder zijn verantwoordelijkheid valt.

John Foster Dulles viert vandaag in het Walter Reed hospitaal zijn 71e verjaardag.

Marokko protesteert tegen franse raketproeven

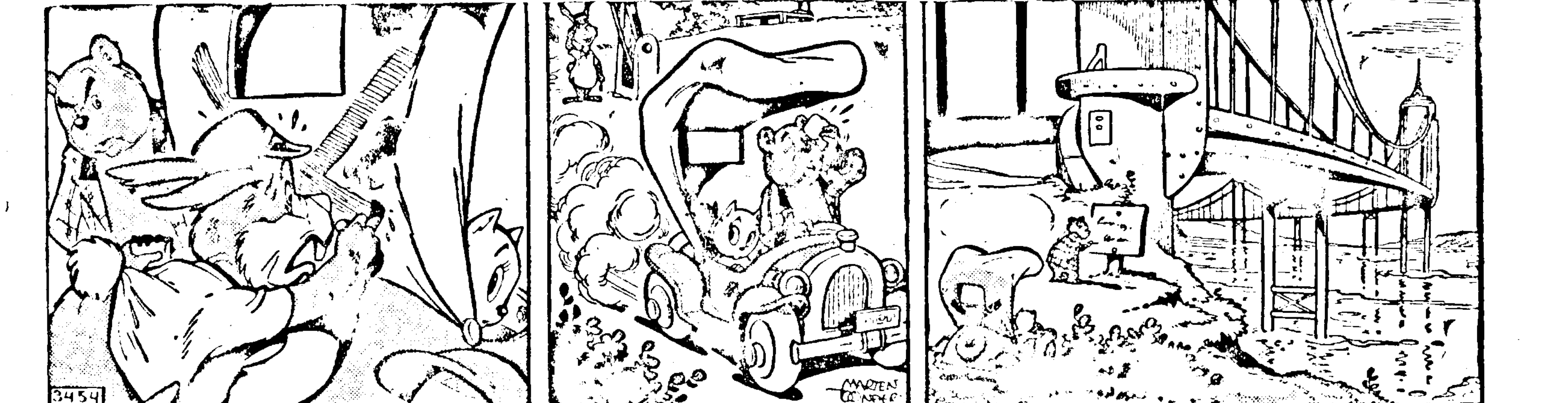
Rabat. — De secretaris-generaal van het Marokkaanse ministerie van buitenlandse zaken, Taibi Benhima, heeft aan de Franse ambassadeur te Rabat, Alexandre Parodi, een protestnota overhandigd tegen de voorgenomen Franse raketproeven in de omgeving van Colomb Bechar. De overhandiging geschiedde gisteren tijdens een onderhoud tussen de twee staatslieden te Rabat, zo is officieel bekendgemaakt.

In IJmuiden arriveerde dezer dagen een enorm drijvend dok, dat is overgenomen van de Duitse marine en bestemd is voor de Werf Verschure & Co. te Amsterdam.

Sevilla. — Bij een aanval van bandieten op een kleine suikerraffinaderij bij Sevilla in Columbia zijn dertien mensen om het leven gekomen. Sedert 1 januari zijn als gevolg van de aktiviteiten der bandieten in dit gebied reeds 48 slachtoffers gevallen.

Moskou. — Sovjet-geleerden maken thans een grondige studie van de problemen van een lange levensduur, aldus meldt het Hongaarse persbureau M.T.I. uit Moskou. Volgens de jongste volkstelling zijn er meer dan 100.000 mensen boven de 90 jaar in de Sovjet-Unie en de oudste bewoner is een 152-jarige Armenier.

TOM POES EN DE BEUNHAAS

3454 „Ik heb niks gedaan", stamelde de douanier. „Echt, ik weet nergens van, heren. Mijn naam is Haas — en ik ben geheel tot uw dienst. Maar u moet niet boos zijn, d-daar houd ik niet van".

Zo sprekende zette hij met een kwast, die hij in een daartoe bestemd potje doopte, een groot kruis op de Oude Schicht.

„Niet b-boos zijn!" herhaalde hij bevend. „Ik doe alleen maar m'n plicht. Goede reis heren. Neem me niet kwalijk".

Heer Ollie stapte zwijgend weer in en gaf gas.

„Zo zie je wat rechtvaardige toorn vermag", sprak hij, toen ze verder reden. „Zag je, hoe die barse grens beambte schrok, toen ik mijn naam noemde?"

„Hm", zei Tom Poes, „het was geen barse beambte. Ik geloof; dat hij alleen maar dom en brutaal was. En laf was hij ook".

Heer Bommel fronste de wenkbrauwen, maar hij ging er niet verder op in. Want nu kwam er een rivier in het zicht, die overbrugd werd door een reusachtig stalen bouwsel.

„Heb je ooit zo'n mooie brug gezien?" riep hij uit, terwijl hij vol bewondering remde. „Dit is dan toch dat moderne werk, dat ik in dit land verwachtte. Kijk, daar is een bord. Wat staat er op?"

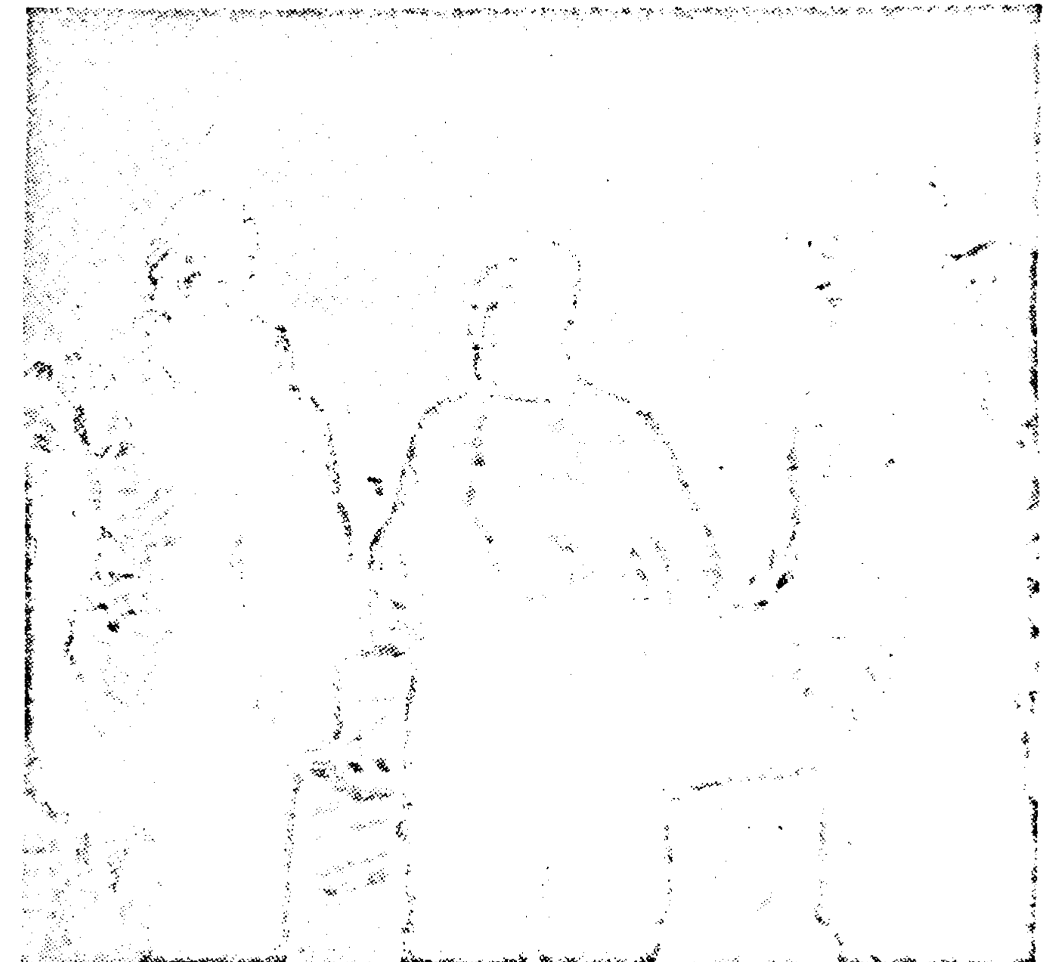
Hij steeg uit om de onduidelijke lettering te ontcijferen.

„Wegomlechging", las hij. „De brug is een beetje kapod".

Gebaarde mannen op avontuur

„DE ZUIDPOOL BEDWONGEN"

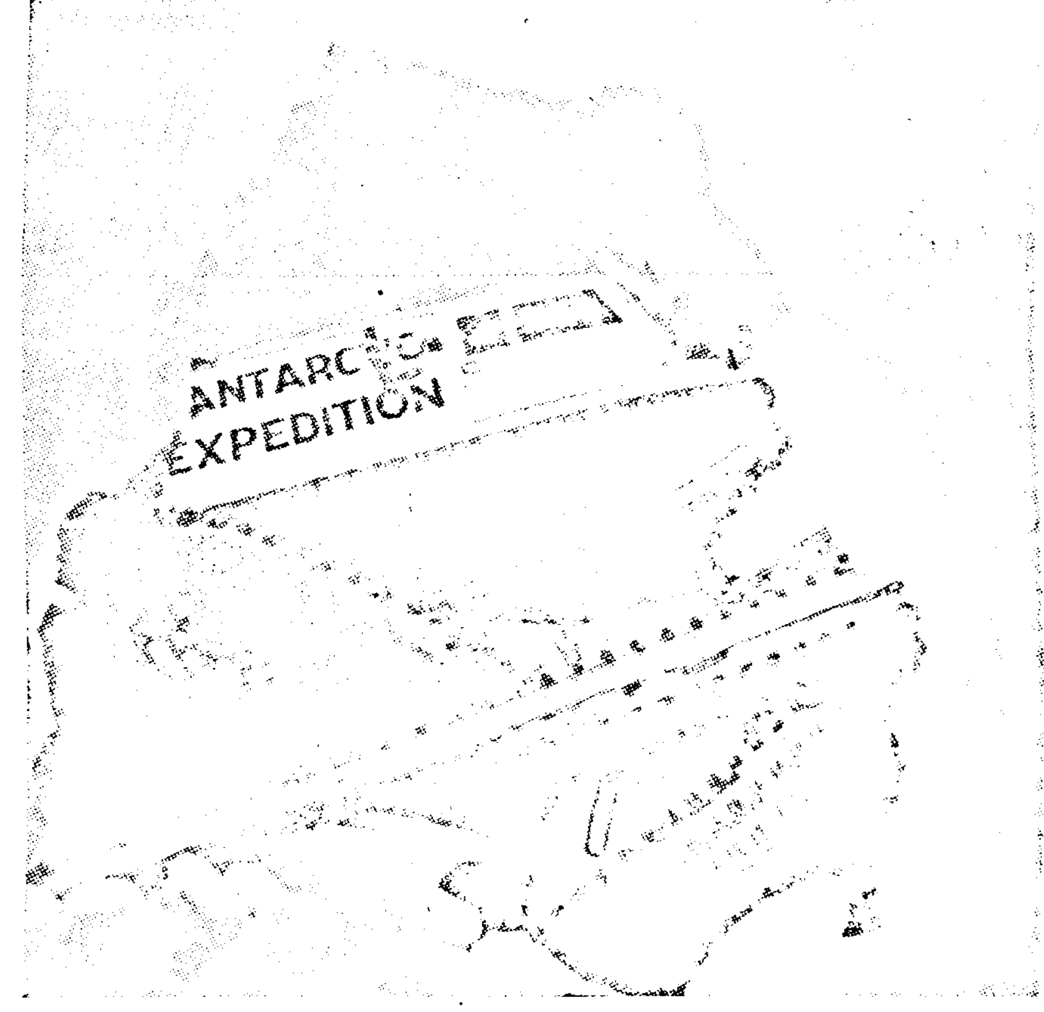
Boeiend reisverslag van Fuchs en Hillary met vele (kleuren) foto's

Sir Edmund Hillary, dr. Vivian Fuchs en admiraal George Dufek, v.l.n.r.

(Van een medewerker in Nederland)

Het grote Zuidpool-avontuur van Fuchs en Hillary, dat een jaar geleden juist ten einde liep, kan men thans om de warme kachel rustig herbeleven. „De Zuidpool bedwongen", zo is hun reisverslag getiteld, dat kortelings bij Scheltens & Giltay te Amsterdam in een vertaling verschenen is. Allereerst smult men van de vele foto's, waaronder een dertigtal kleurenopnamen. De kleuren zijn soms ongelooflijk, maar Fuchs verklaart niettemin dat deze foto's geenszins geromantiseerd zijn en het van uur tot uur wisselende kleurenspel in al zijn rijkdom uitstekend weergeven.

Een der Sno-cats is in een verraderlijk verborgen kloof terecht gekomen en wordt met behulp van lichtgewicht aluminium-bruggen uit de gletscher-spleet getrokken.

Het ijs en de sneeuw zijn soms azuurblauw, soms indigo, soms rose. Zo zijn ook vaak de bergen en rotsen getint. De majesteitelijke pracht van het eindeloze, verlaten landschap, waar overal de stijle rotsgebergten opsteken en dodelijke gevaren in verraderlijke kloven op de loer liggen, doet iets vermoeden van de verschrikkingen die er woeden kunnen. Het angstaanjagende gieren van de jachtsneeuw en de tot wanhoop drijvende betovering van de kille, allesvervagende nevels, waren echter meer objecten voor Fuchs' nuchtere pen dan voor de camera. De gebaarde, gebruinde kerels met hun sneeuwbrillen, rendiermutsen en alpinistenschoenen ziet men op de foto's hun wetenschappelijke onderzoekingen verrichten, hun merktekens van sneeuw bouwen, hun tentjes voor de nacht opslaan, hun Sno-cats en Weasels repareren en hun sleeën bevrachten. En de lotgevallen van de ruige, trouwhartige Eskimo-honden die in de verlatenheid onverstoorbaar hun lange sleeën de bergen op trekken, met de regelmaat van een klok in diepe, verborgen spleten tuimelen en aan het eind van de lange Pool-zomerdag hun in het ijs uitgehakte kwartieren opzoeken om er hun robbenvlees te eten, zijn al evenzeer gefotografeerd als de plechtige ontvangst op het Zuidpoolpunt en de stil-makende zonsondergang boven de Skelton-gletscher. Het verhaal, voornamelijk door Fuchs verteld, vermeldt evenzeer (zakelijk) „Onze krachtigste windstoot was er een van 152 km per uur, onze laagste temperatuur was -50.4 graden Celsius" als (menselijk) de luidruchtige en enthousiast gezongen godsdienstbijeenkomsten 's zondagsmorgens. Heel het heldhaftige avontuur culmineert in de dramatische telegrammenwisseling tussen Fuchs en Hillary, waarbij de laatste de expeditieleider („Beste Bunny") probeert te bewegen van het laatste deel van de tocht af te zien: de winter is nabij, het terrein slechter dan verwacht en twee technici weigeren op de zuidpool op Fuchs te wachten. „Bunny" antwoordt Hillary dat hij diens bezorgdheid waardeert en dat hij zich desnoods zonder de Nieuw-Zeelander zal redden, als die tenminste een routebeschrijving op de Pool wil achterlaten. Zonder dat Fuchs er iets van weet, maakt de buitenwereld hiervan een cause célèbre. Hillary blijft toch en zoekt Fuchs zelfs met een vliegtuig van de Amerikaanse Zuidpool-onderzoekers op.

Even later schetst Fuchs die situatie. Nog vele tientallen kilometers van het Zuidpoolpunt verwijderd, liggen Fuchs en zijn mannen in de ijzige woestenij te slapen. De stilte wordt plotseling door geronk van vliegtuigen verbroken. De toestellen landen, terwijl de Engelsen uit hun slaapzakken kruipen. Daar stappen uit Dufek, de commandant van het Amerikaanse Poolstation, Hillary met zijn jongensachtige gezicht, en liefst negen verslaggevers!

Is dit nu een triomf van de journalistiek, vraagt men zich af, of valt het daar op het Zuidpool-contingent wel mee met die barre omstandigheden? Fuchs schrijft rustig verder, over de ernstige infectieziekte die twee van zijn mannen hoge koorts bezorgt, over de levensgevaarlijke gasvergiftiging waardoor een ander expeditielid „afgevoerd" moet worden, de tractoren die hij moet achterlaten en de honden die te pletter vallen. En over het hooggelegen Zuidpool-punt verneemt men dat de lucht er zo ijl is, dat twee sterke straalvliegtuigen van de Amerikanen er soms niet kunnen opstijgen.

Jaren geleden zijn we „Met Scott naar de Zuidpool" geweest en hebben we ons de oren rood-gloeiend gelezen met het tragische avontuur van Scott. Nu we met Fuchs en Hillary de Zuidpool hebben bedwongen hebben we wederom rode oren opgelopen, wat alleen maar heerlijk is, en warm.

Produktie en export van Westduitse automobiel-industrie weer hoger

(Bijzondere correspondentie uit Bonn)

Met 1.495 miljoen auto's van diverse „pluimage" stond de Westduitse Bondsrepubliek in 1958 op de tweede plaats onder de auto-producerende landen ter wereld, achter de Verenigde Staten die onbedreigd met rond 5 miljoen eenheden de leidende positie bleef innemen (waarvan zij overigens in de eerstkomende jaren wel door geen enkel ander land zullen worden verdreven). In vergelijking met 1957 steeg in het afgelopen jaar de Westduitse automobielproduktie met 23.3 procent. Van de rond 1.5 miljoen geproduceerde auto's voerde de Bondsrepubliek bijna de helft — 733.000 wagens — uit, 25.5 procent meer dan in 1957. Daarmede behield West-Duitsland dan ook zijn plaats als de tweede auto-exporteur ter wereld, achter Amerika en wederom vóór Groot-Brittannië. De waarde der Westduitse automobielproduktie steeg in 1958 van 6.6 tot 7.9 miljard mark, die van de export van 2.9 op 3.6 miljard mark.

Duitsland tweede automobielproducent ter wereld

Een conjunctureel gunstig jaar dus was 1958 voor de Westduitse automobiel-fabrikanten, die van jaar tot jaar nieuwe produktie- en export-records boeken. Reden tot pessimisme heeft de Westduitse automobiel-industrie dus in het geheel niet, want ook voor 1959 zijn de produktie-, afzet- en exportvooruitzichten gunstig, zo meent het „V.D.A.", „Verband der Automobilindustrie" in de Bondsrepubliek.

De cijfers, die het V.D.A. over het jaar 1958 heeft gepubliceerd, leveren interessant materiaal. Zo blijkt er o.m. uit, dat de produktie van automobielen in de 1 tot 2-liter klasse — de middelgrote personen-auto — met 887.500 stuks wederom de grootste was. De produktie-stijging in de 0.5 tot 1-liter-klasse — de z.g. „Kleinstwagen", die bromfiets, motorrijwiel, scooter en „Kabinenroller" langzamerhand verdringt — was evenwel met niet minder dan 77.9 procent het grootst. De „motoriseringsgolf" deint kennelijk dus nog voort. Zij komt „uit de diepte", d.w.z. uit de bevolkingslagen met de kleinere inkomens, die voor hun dienst- of persoonlijk gebruik afzien van de „open" motorvoertuigen en een dak boven hun hoofd willen hebben.

Volgens de voorlopige produktiecijfers stond ook in 1958 de Volkswagenfabriek in Wolfsburg met 553.399 eenheden aan de top van de lijst van Westduitse automobielfabrikanten, gevolgd door de „Opel"-fabrieken in Rüsselsheim, die met hun „Rekord" een „Schlager" op de markt brachten, maar met hun nieuwe „Kapitän" betrekkelijk zo weinig succes hadden dat wordt overwogen reeds weer een nieuw model van deze grote wagen op de markt te brengen, die van zijn „Rekord"-zuster sterker zal afwijken. De „Opel"-fabrieken produceerden in 1958 315.945 eenheden, gevolgd door Daimler-Benz („Mercedes") met 153.956 wagens en de Ford-fabrieken in Keulen met 128.532 stuks. Eerst op grote afstand volgen dan Auto Union (D.K.W.) met 67.966, B.M.W. met 50.226, Lloyd met 49.615, Glas (Goggomobil) met 43.845, Borgward met 36.527, N.S.U. (in twee fabrieken) met 35.934 en Goliath met 13.206 wagens.

Alle andere 19 Westduitse automobielfabrieken hadden een produktie, die onder de 10.000 eenheden bleef. Ten aanzien van de N.S.U.-produktie dient nog te worden opgemerkt, dat 16.000 wagens in gedemonteerde staat uit de „Fiat"-fabrieken in Italië werden ingevoerd, die na assemblage in de produktie-statistieken der fabriek werden opgenomen. Daardoor is ook het beeld van de automobiel-import in West-Duitsland (in totaal 80.000 wagens, in vergelijking met 45.000 in 1957) ietwat vertrokken. Daaronder zijn nl. onder het Italiaanse contingent van 66.000 wagens ook diezelfde 16.000 gedemonteerde „Fiat"-jes begrepen.

Het V.D.A. verwacht dat de import nog toe zal nemen tengevolge van het herstel der convertibiliteit van het grootste deel der Westeuropese valutas en ten aanzien van Frankrijk tot de gecorrigeerde en thans veel gunstigere koers van de Franse franc ten opzichte van de Westduitse mark. Men kan thans veel goedkoper een wagen uit Frankrijk importeren. Anderzijds biedt het in werking treden van de E.E.G. de Westduitse automobiel-exportmarkt ook veel grotere kansen.

Zo zal b.v. onder de nieuwe quota in 1959 voor 55 miljoen mark aan personenwagens naar Frankrijk kunnen worden geëxporteerd (tegen tot dusverre 2.2 miljoen mark) en voor 30 miljoen mark aan vrachtauto's (18 miljoen tot dusverre). Naar Italië mogen van nu af aan voor 37 miljoen mark aan Westduitse personenauto's (tegenover 21 miljoen mark tot op heden) en voor 16 miljoen mark aan vrachtauto's (die de Bondsrepubliek tot dusverre niet naar Italië mocht exporteren). In de komende jaren zullen deze quota overeenkomstig de verdragen van Rome nog worden verhoogd. Aangezien West-Duitsland de invoer van auto's reeds lang heeft vrijgegeven, zal de E.E.G. op het gebied der invoer niet zoveel uitmaken, op dat der uitvoer de Bondsrepubliek echter nieuwe kansen bieden. Hierin ligt nog een aanvullende reden voor de Westduitse automobielfabrikanten de bedrijfsresultaten voor 1959 met groot optimisme tegemoet te zien.

De gunstige automobiel-conjunctuur in West-Duitsland en voor Westduitse wagens op de Westeuropese markt zal, naar het zich laat aanzien, wel voortduren, ook ondanks de toenemende concurrentie van de Franse- en Italiaanse automobiel-fabrieken.

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen

83—42 Niet alleen Svein, ook Eric is best in zijn schik met de schat aan goud en juwelen, welke hem in de schoot gevallen zijn. Ook dit gedeelte van Cendrachs legende is dus uitgekomen! De overgebleven krijgers van Conall, die — nolens volens — tot het laatste toe aan Erics zijde gebleven zijn, zijn inmiddels ontwapend. De meesten zijn blij, ongemoeid te vertrekken, maar een deel zou het liefste bij Eric blijven en als deze een goed woordje voor hen doet bij Mohaka, heeft deze daartegen geen bezwaar. Gevaar behoeft hij van de verslagen wapenknechten immers toch niet meer te vrezen. En zo begeven zij zich naar het dorp van Mohaka; een half in het groen verborgen ompaalde nederzetting. Een der eersten, die hun tegemoet snelt, is een jonge vrouw...... Svein herkent haar: het is het meisje, wet wie hij indertijd in de grafkelder opgesloten heeft gezeten...... „Mijn bruid!" glimlacht Mohaka trots: „Hoort thans, wat Mohaka te zeggen heeft, gij geelharige broeder" vervolgt het jonge opperhoofd, „Gij zijt van verre landen gekomen, met vriendschp in Un hart, wijsheid in Uw geest. Het is Mohaka's wens, dat gij bij de „uit deze aarde geborenen" blijft en hen voorgaat in de dingen die goed zijn. Mohaka en zijn krijgers zullen luisteren en gehoorzamen, want zij weten, dat gij wijzer en sterker zijt dan zij. De geelharige mag spreken!" Het valt Eric niet makkelijk het jonge opperhoofd duidelijk te maken, dat zijn voorstel niet uitvoerbaar is en deze kan zijn teleurstelling nauwelijks verbergen. Maar hij knikt glimlachend. „Het zij zo, broeder...... Vergun Mohaka dan op andere wijze zijn vriendschap, te bewijzen......" „Schenk ons de middelen om een schip te bouwen, Mohaka, zegt Eric. „Daarmee zullen wij de verre reis over het brede water maken en zo mogelijk zullen wij eens terugkeren...... om hier in dit schone land van Beloofte een nieuw bestaan op te bouwen".

EINDE

IN MOSKOU EN LENINGRAD

„Vrouwen lopen zich bang te versieren"

Bibliotheken, mantelpakken en restaurants

(Bijzondere correspondentie)

Op de bibliotheek voor buitenlandse literatuur in Moskou werd ik rondgeleid door een vriendelijke adjunct-bibliothecaresse. De bibliothecaresse was doende het ruilverkeer uit te buiten in Parijs. Alle Amerikaanse tijdschriften die me op een bepaald moment te binnen schoten, dat waren de Sewanee Review, de Partisan Review en Comparative Literature, bleken aanwezig. Alleen westelijke natuurwetenschappelijke tijdschriften lagen in vakjes in de betreffende leeszaal. Voor de andere tijdschriften uit het westen was dit niet vertrouwd, heb ik van mijn begeleidster begrepen.

Het is mij niet duidelijk geworden of iedere student de bibliotheek binnen kan stappen om te lezen wat hij wil. In ieder geval werden de muren van de leeszalen niet geflankeerd door op stoelen beluste studenten: de enkele bezoekers zaten comfortabel in deze overigens vrij kleine bibilotheek. Ik liet me verleiden tot de naïeve, half als vraag, half als constatering bedoelde opmerking dat in de kiosken geen buitenlandse bladen te koop waren, maar mijn begeleidster verzekerde dat ze die daar of en toe kocht. Men dient te weten wanneer men met vragen moet ophouden en ik liet dus maar in het midden of zij zo eerlijk verbaasd kon zijn en iets anders kon bedoelen dan bijvoorbeeld volksdemocratische geschriften.

Nadat ik de sympathieke vrouw bedankt had, begaf ik me naar de zeer grote Lenin-Bibliotheek om daar te gaan constateren wat vooringenomen en onwelwillende westerlingen al eerder gezien hebben: dat er twee catalogen waren, een onvolledige en een volledige. De produktieve auteurs van goede boeken waren uitstekend vertegenwoordigd in de onvolledige, maar ieder mis boek was er tussenuit. De hele Leonow zat erin, behalve zijn Dief.

Op de Lenin-Bibliotheek heb ik gestudeerd in de professorenzaal: dat is het balkon van de studentenleeszaal. Ik las er formalistische geschriften, die mij op eerste aanvraag prompt verstrekt werden. Het kwam mij voor dat een professor zich geen zorgen hoeft te maken en kan lezen wat hij wil. Des te erger, zal men misschien zeggen, denkend aan de enige literatuurtheorie in dit land. Maar men kan andermans mening ook opzouten voor de gelegenheid. Ik wil maar zeggen, dat alles hier meerdere kanten heeft. Onderweg naar de Lenin-Bibliotheek had ik aan een jongeman de weg gevraagd. Hij vroeg mij na korte tijd of ik geen grammofoonplaten had: jazz, chansons. Of tijdschriften, het liefst Amerikaanse. Ik stelde een vraag waarop de hierbovengenoemde adjunct-bibliothecaresse mij al van antwoord gediend had: of hier niet aan buitenlandse bladen te komen was. „De Daily Worker", lachte hij met een onderzoekende blik en hij voegde er aan toe: „een niet erg best blad", waarmee ik volgens verwachting accoord ging.

Geen neon

Ik heb veel gewandeld door Moskou, ook 's avonds. Maar je kunt 's avonds beter boven de stad uitkijken. Vanaf het dak van het congres-hotel Oekraïne zie je een lichtstad als geen andere. Westelijke congresgangers hebben verondersteld, dat de felle verlichting van de ramen evenredig moet zijn aan de intensieve bewoning van de kamers erachter. Iedere krantenlezer in het westen mist de neoncorsages in Moskou. Het is mij ook opgevallen dat die nagenoeg beperkt zijn tot een paar in neonletters gefixeerde aansporingen tot de wandelaars om goed over te steken en tot de reizigers om liever per vliegtuig te gaan.

De winkeletalages zien er inderdaad uit alsof de winkelier er de brui aan gegeven heeft. Hier en daar heeft men niettemin een pop uit de revolutie gered. De Uniwermag, het grote warenhuis naast het Rode Plein, heeft er een niet onbeduidend aantal. De etalages van deze Moskouse Bijenkorf zijn uniek omdat zij de benauwdste bourgeoisdroom uit het voorste stuk van onze eeuw realiseren. Toch vind je er ook gekleurde nylonkousen die, geloof ik, zeer modern zijn. Maar nylon is hier een soort trauma. Welke toerist heeft men niet gevraagd zijn nylonhemden te verkopen? Ik vraag me echter af welke dame hier in gekleurde nylons wil verschijnen. Vrouwen lopen zich bang te versieren, heeft een Nederlandse dichter gezegd. Maar nergens moeten zij zoveel angst overwinnen om rode schoentjes of rode handschoenen of een nauwsluitende japon aan te trekken als hier. Dergelijke kledij verraadt in Sovjet-ogen de mentaliteit van een bourgeois om niet te zeggen van een prostituée. Geen enkele vrouw zal het in Moskou zo ver drijven. Maar verschillende van de jongeren weten tussen de klippen door te lopen op bijvoorbeeld aardige en niet dure Chinese schoentjes. „Moet je die zien!" heb ik meermalen gehoord van een Moskous meisje, dat mij de verzekering gaf nooit confectie te kopen noch de stof te laten verknoeien door tailleurs, maar altijd alles zelf te maken. Haar uitroep sloeg op zich voortreppende dames in mannelijke mantelpakken met niet bij elkaar passende jasjes en rokken.

Anti-bourgeois

Andere meer smaakvol geklede jonge vrouwen zeggen liever, dat zij „anders zijn dan de ouderen op het punt van uiterlijke verzorging". Ik vond wel iets vervoerends zitten in de mantelpakkenstijl, omdat ik kon denken, dat de vrouwen daarin hun verachting demonstreerden voor binnenlandse bourgeois-variëteiten.

Maar zij zouden het ook moeten kunnen laten, zoals de hooggesalarieerde mannen (ingenieurs), die niet per se hoeven te lopen in een verfomfaaid pak met een open hemd op een ruige borst, ook al houden zij deze stijl tot in het theater vol. De stijl van de niet-kloppende combinaties waarin vele vrouwen zich voortbewegen hangt, denk ik, te veel samen met factoren als deze: mogelijk werken zij buitenshuis (hoewel misschien niet de hele dag en in een zeer mild tempo), daarbij hebben zij misschien nog veel te stellen met het feit dat er twee maal per dag warm en verzorgd eten op tafel moet komen (al komt het laatste gerecht desnoods tegen middernacht) en in ieder geval zullen zij kleren duur vinden (zelfs al stelt men het loon van een arbeider op gemiddeld 800 roebel maandelijks en telt men daar nog eens 400 roebel van zijn echtgenote bij op). Ik moet overigens bekennen, dat ik bourgeois-variëteiten in de Sovjet-Unie alleen heb waargenomen in de etalages van de Uniwermag. Misschien had ik naar het Prado moeten gaan, waar men behoorlijk schijnt te eten voor 75 roebel, maar ik had zelfs al geen zin om goed te eten voor 30 roebel, doch heb van dag tot dag uitstekend gegeten voor 10 roebel in de restaurants die men aanduidt als stolówaja of zakóesotsjnaja.

Zeiss-planetarium

Dr. Raimond tovert in Den Haag met sterren en planeten

(Van een medewerker in Nederland)

„In de afgelopen oorlog telden wij veel bezoekers. De steden waren in die jaren verduisterd en veel stedelingen hebben toen voor het eerst ontdekt dat er sterren aan de hemel staan". Deze woorden mogen een beetje overdreven klinken, dr. J. J. Raimond jr., directeur van het Zeiss-Planetarium Haagsche Courant, de man die ze sprak ter gelegenheid van het komende jubileum van dit planetarium, kan zijn woorden met bezoekersstaatjes staven. Een miljoen mensen hebben, in de vijfentwintig jaar van het bestaan van dit planetarium, met interesse op een „plaatsje nekkramp" de kunstmatige sterrenhemel zitten te bekijken in een koepel die gebouwd werd op de hoek van het gebouw van de Haagsche Courant aan de Groote Marktstraat in Den Haag. Wie zegt dat eentiende van de Nederlandse bevolking dus in dit planetarium is geweest, heeft het mis. Want het totaal aantal bezoekers is samengesteld uit Nederlanders en buitenlanders. En er zijn nogal wat mensen die meer dan eens in deze Haagse sterrentempel een offer aan de sterrenkunde hebben gebracht.

• • •

Prins Hendrik was er bij toen 20 februari 1934 het Zeiss-planetarium door de stichter, de niet meer in leven zijnde heer A. W. Sijthoff, werd geopend. Den Haag was de negentiende stad ter wereld waar een dergelijk planetarium werd ingericht. De naam Zeiss was door prof. dr. ing. W. Bauersfeld, lid van de directie van Carl Zeiss, aan zijn schepping verbonden. Het Zeiss-instrument — het apparaat waarmee de sterrenhemel op het uitspansel van de koepel wordt geprojecteerd — is een fijn samenstel van projectie-toestellen, ieder voor zich een proeve van instrumentmakerskunst. Duizenden lichtstralen uit die toestellen toveren op het plafond, dat door de halve-bolvormige koepel wordt gevormd, de sterren, de planeten, de zon, de maan en de Melkweg te voorschijn. Vóór Den Haag hadden twaalf Duitse steden, Rome, Moskou, Wenen, Stockholm, Milaan en Philadelphia een Zeiss-planetarium.

Na Den Haag kregen ook Los Angeles, Brussel, New York, Osaka, Parijs, Tokio, Pittsburg en Londen eenzelfde instituut. Tijdens de tweede wereldoorlog werden zeven planetaria in Duitsland en een in Tokio verwoest. Het planetarium van Stockholm werd tien jaar geleden verplaatst naar Chapel Hill in North Carolina.

• • •

Muziek speelt in het Haagse planetarium een belangrijke rol. Want met „Clair de lune" van Debussy, het Adagio uit de Vijfde Symfonie van Tschaikowsky of een gedeelte uit het Tweede Brandenburgs Concert van Bach wordt de bezoeker van het planetarium in de stemming gebracht, die wordt vereist om op klaarlichte dag het kunstmatig snel vallen van de avond of de nacht te ondergaan. Het is een bijna romantische ervaring een demonstratie in het planetarium mee te maken. Op het ogenblik wordt de wintersterrenhemel getoond, in de maand maart wordt de Dierenriem behandeld, april geeft de lentesterrenhemel te zien en in mei wordt aandacht geschonken aan Jupiter en Saturnus. Het schouwspel dat in het planetarium wordt geprojecteerd is elke maand anders, maar altijd heeft het de schitterende sterrenhemel, die de stedeling inderdaad zo slecht kent, tot onderwerp. Dr. Raimond heeft de mogelijkheden van het planetarium in de afgelopen jaren nauwkeurig onderzocht. Zo zou het mogelijk zijn de sterrenhemel te projecteren die er tijdens de geboorte van Christus geweest moet zijn. En ook kan de toekomst op de planetarium-hemel in sterren worden getekend. Er komen wat technische kunstgrepen bij te pas en het vergt wat tijd, maar het kan. Niet veel is onmogelijk met dit kostbare Zeiss-instrument. Een uur kan in tien tellen, maar ook in één tel verlopen. Men zou ook de baan van kunstmanen kunnen laten zien. „Maar planeten zijn handelbaarder en interessanter dan kunstmanen", zegt dr. Raimond.

• • •

Het New Yorkse planetarium is het enige dat meer geld opbrengt dan het kost. Dat is mede te danken aan de nieuwe directeur van dat instituut, Joe Chamerlain. Deze man heeft het initiatief genomen tot het beleggen van een internationale bijeenkomst van planetarium-directeuren. Deze bijeenkomst zal in mei in New York worden gehouden. Dr. Raimond gaat er naar toe. Wellicht hoort hij er dingen, die voor zijn planetarium van belang zijn. Want een instituut dat een centrum wil zijn voor de populaire en de populair-wetenschappelijke beoefening van de sterrenkunde, ook ten behoeve van de schooljeugd, zeelieden, piloten en artilleristen, heeft er groot belang bij volledig geïnformeerd te zijn. Ook over de nieuwste resultaten van de sterrenkunde.

Na DULLES DILLON?

Het is niet onwaarschijnlijk, dat de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, John Foster Dulles, binnen afzienbare tijd zal aftreden, en uiteraard vraagt men zich niet alleen in Amerika maar in de hele wereld met spanning af wie hem zal opvolgen. Eisenhower heeft zich over deze kwestie nog niet uitgelaten, maar in de Amerikaanse pers zijn uiteraard al namen genoemd van kandidaten voor de post van „Secretary of State". Toen in Amerikaanse bladen de eerste artikelen verschenen over deze kwestie, volgde er een verontwaardigde verklaring van Eisenhowers perschef, Hagerty, dat er geen sprake van was dat de president al over een opvolger van Dulles zou denken. Maar intussen is bekend geworden, dat de minister weer aan kanker lijdt, en dat diens ziekteverlof in ieder geval langer zal duren dan aanvankelijk verwacht werd. Eisenhower zal dus nu bepaald wel aandacht wijden aan het probleem wie eventueel de nieuwe leider van het State Department zal moeten zijn. Voor Eisenhower moet dit 'n bijzonder moeilijke opgave zijn. Dezer dagen heeft hij nog verklaard, dat Dulles op het gebied van de buitenlandse politiek „de meest waardevolle man" was, die hij ooit gekend had, en het is algemeen bekend hoe Eisenhower in de loop van de laatste zes jaar bij het bepalen van zijn beleid in internationale kwesties volledig afging op de adviezen van Dulles.

Volgens de Amerikaanse grondwet is de president persoonlijk verantwoordelijk voor de buitenlandse politiek, maar Eisenhower behoort bepaald niet tot die presidenten uit de geschiedenis van de V.S. die feitelijk hun eigen minister van Buitenlandse Zaken zijn geweest; zoals bijvoorbeeld het geval was met Roosevelt toen hij Stettinius naast zich had. Dulles genoot bij het uitstippelen van zijn koers een grote vrijheid, omdat de president een onbeperkt vertrouwen had in het inzicht van zijn „Secretary of State". Men kan zich dan ook voorstellen, dat Eisenhower Dulles node zal missen, als dezer dagen zou blijken dat de minister zal moeten heengaan. Eisenhower beseft dat hij nooit meer iemand krijgt, die hij zo zelfstandig zal kunnen laten werken, en het zal hem dus grote inspanning kosten een man te vinden die althans zo dicht mogelijk zijn voorstelling benadert van de ideale minister van Buitenlandse Zaken.

Dulles wordt op het ogenblik vervangen door Christian A. Herter, die in 1957 benoemd werd tot onderminister van Buitenlandse Zaken. Herter is een man met grote ervaring op het gebied van de buitenlandse politiek, maar onder Dulles heeft hij weinig gelegenheid gekregen zijn capaciteiten te tonen. Dulles placht alle belangrijke zaken persoonlijk te behandelen, en hij verstond niet de kunst om zijn naaste medewerkers efficiënt bij de werkzaamheden van het State Department in te schakelen. Toch zou Herter wellicht de meest voor de hand liggende opvolger van Dulles zijn, als de onderminister zelf niet een slechte gezondheid genoot. Om die laatste reden denkt men voor de post van minister van Buitenlandse zaken eerder aan de onderminister van Economische Zaken, Douglas Dillon, die zich een grote reputatie heeft verworven als deskundige op het gebied van de buitenlandse handel en als voorstander van Amerikaanse hulp aan onderontwikkelde gebieden.

Dillon, die van huis uit bankier is en die over een niet onaanzienlijk persoonlijk vermogen beschikt, staat in Amerikaanse zakenkringen goed aangeschreven. Veel belangrijker is echter nog, dat hij een oude vriend is van de nieuwe voorzitter van de Senaatscommissie voor Buitenlandse Betrekkingen, J. William Fulbright. Een Amerikaans minister van Buitenlandse Zaken heeft immers bij het bepalen van zijn beleid in belangrijke mate rekening te houden met de Senaat, hetgeen in de praktijk betekent, dat hij rekening heeft te houden met de voorzitter van de Senaatscommissie voor Buitenlandse Betrekkingen. (De regering kan bijvoorbeeld zonder instemming van de Senaat geen verdragen met buitenlandse mogendheden sluiten, en ook de benoemingen van ambassadeurs moeten aan de Senaat worden voorgelegd).

Terwijl Dulles bijna 71 is en Herter 63, is Dillon nog pas 49 en het kan wellicht goed zijn als het State Department in handen gegeven wordt van een man die nog in de kracht van zijn jaren is.

Maar de Amerikaanse bladen noemen nog andere namen van mogelijke kandidaten voor de post van minister van Buitenlandse Zaken. Een serieuze gegadigde schijnt ook te zijn: Henry Cabot Lodge, de 56-jarige leider van de Amerikaanse delegatie bij de Verenigde Naties, die in deze functie belangrijk werk heeft gedaan. Lodge, die vroeger als vertegenwoordiger van de staat Massachusetts zitting heeft gehad in de Senaat, maar die bij de verkiezingen van 1952 verslagen werd door de Democraat John F. Kennedy, heeft zeven jaar geleden nogal wat moeilijkheden gehad met zijn Republikeinse mede-Senatoren. Terwijl de meeste Republikeinen in de Senaat, tot de partijconventie van 1952, Taft gekozen wilden zien tot Republikeins kandidaat voor het presidentschap, was Lodge een vurig verdediger van Eisenhower. Maar intussen schijnt Lodge het vertrouwen van zijn partijgenoten in de Senaat weer gewonnen te hebben, en vooral zijn krachtig optreden in het V.N.-debat over Hongarije, ruim twee jaar geleden, heeft hem een grote reputatie bezorgd.

Een naam die men op het ogenblik ook veel hoort noemen in verband met de mogelijke vacature in het kabinet-Eisenhower is die van de 55-jarige voormalige onderminister van Buitenlandse Zaken, Herbert Hoover Jr., een zoon van Amerika's 31ste president en de voorganger van Herter op het State Department. Hoover Jr. is op het ogenblik niet in overheidsdienst.

Tenslotte spreekt men wel van de mogelijkheid, dat Dulles wordt opgevolgd door John J. McCloy, de vroegere Amerikaanse Hoge Commissaris in Duitsland, die op het ogenblik president-commissaris is van de Chase Manhattan Bank, en voorts is de naam gevallen van Alfred M. Gruenther, de huidige voorzitter van het Amerikaanse Rode Kruis, die de rechterhand was van Eisenhower toen deze na de oorlog geallieerd opperbevelhebber was in Europa. Eisenhower heeft Gruenther altijd beschouwd als een van zijn beste vrienden.

Wellicht zullen we reeds over enkele weken weten op wie Eisenhower zijn keus heeft laten vallen, als Dulles inderdaad besluit heen te gaan.

Afrikaanse arbeiders staken werk aan Wariba-dam

Salisbury (Rhodesia). — Bijna alle Afrikaanse arbeiders, die werkzaam zijn bij de bouw van de Kariba-dam in de Zambesie-rivier, hebben het werk neergelegd om aan looneisen kracht bij te zetten. Er wordt geen Europeaan in de Afrikaanse wijk toegelaten. Voertuigen van de Italiaanse maatschappij, die het werk uitvoert, zijn met stenen begooid.

Er zijn politieversterkingen naar Kariba gestuurd.

—x—

New York. — In New York is dezer dagen een jongen van elf uit een raam van een 17de verdieping gevallen en er met twee gebroken benen afgekomen. Hij is op een modderig grasveld terechtgekomen.

Tel Aviv. — In Tel Aviv wordt dezer dagen een tentoonstelling van Nederlandse schilderijen uit de 17de eeuw geopend. President Ben-Zvi zal bij de opening aanwezig zijn.

WIE ADVERTEERT EEN MOORD!

door AGATHA CHRISTIE

61

„Maak je geen zelfverwijt, mijn kind. Dat is nergens goed voor. Zoiets kun je onmogelijk voorzien."

„Neen, zoiets laat zich niet voorzien...... Maar ik geloof, dat ik tegen het raam hoorde tikken...... Dat was zij misschien...... Natuurlijk, zij moet buiten voor het raam hebben gestaan...... terwijl Murgatroyd en ik tegen elkaar aan het schreeuwen waren, zo hard als we konden...... Ze moet dus alles hebben verstaan...... àlles hebben verstaan......"

„Je hebt me nog niet verteld, wat je vriendin je heeft toegeroepen."

„Alleen een paar woorden: „ik heb haar niet gezien!" Zij zweeg. „Begrijpt u? Er waren drie vrouwen, die we nog niet hadden uitgeschakeld. Mevrouw Swettenham, mevrouw Easterbrook en Julia Simmons. En één van deze drie had zij niet gezien! Die was niet in de kamer geweest, omdat zij door de andere deur naar de gang gelopen was......"

„Ja," antwoordde juffrouw Marple, „nù begrijp ik het!"

„Het is één van deze drie geweest! Welke weet ik nog niet. Maar dáár zal ik achter komen!"

„Neem mij niet kwalijk," hernam juffrouw Marple, „maar heeft zij...... heeft juffrouw Murgatroyd, bedoel ik, het precies zó gezegd, als u mij vertelt?"

„Hoe bedoelt u...... zoals ik heb verteld?"

„Hoe moet ik het zeggen...... U zegt: „*Ik heb haar niet gezien!*" met gelijke klemtoon op alle vijf woorden. Maar je kunt het óók zeggen met de nadruk op háár"...... dat is zéér persoonlijk. Of met de nadruk op „niet". Of met de klemtoon op „gezien"!

„Dat weet ik niet zeker meer. Ik geloof haast met de klemtoon op háár"! Dat lijkt me ook het waarschijnlijkst. Maar wat maakt dat voor verschil?"

„Met de klemtoon op „háár" wijst het op de bevestiging van een reeds bestaande verdenking," merkte juffrouw Marple bedachtzaam op. „Het is een kleine aanwijzing, zou ik denken, maar het is in elk geval een aanwijzing! Ja, ik geloof, dat dat wel degelijk verschil maakt......!"

Tot zijn niet geringe ergernis had de brievenbesteller van Clipping Cleghorn tegenwoordig opdracht gekregen, na de gewone ochtendbestelling, ook in de namiddag nog binnengekomen brieven rond te brengen. Op deze bewuste achtermiddag had hij precies tien minuten vóór vijven nog drie brieven op Little Paddocks bezorgd.

Eén was, met jongenshand geschreven, aan Phillipa Haymes geadresseerd. Twee andere waren voor juffrouw Blacklock bestemd. Zij las ze, toen zij met Phillipa Haymes zat thee te drinken. De stromende regen was oorzaak, dat Phillipa die middag vroeger dan gewoonlijk van Dayas Hall thuis was gekomen, omdat er niets meer voor haar te doen viel, toen zij de kassen gesloten had.

Uit de eerste enveloppe, die zij openmaakte, haalde juffrouw Blacklock een rekening te voorschijn. Voor de reparatie van de boiler in de keuken. Zij snoof van ergernis. „Die prijzen van Dymonds zijn eenvoudig bespottelijk.... krankzinnig gewoon! Maar ja, de anderen rekenen waarschijnlijk even veel!"

Zij maakte de tweede brief open en las in een handschrift, dat haar volstrekt onbekend voorkwam:

„Lieve nicht Letty,

Vindt u het goed, dat ik dinsdag bij u kom? Ik heb Patrick een paar dagen geleden geschreven, maar hij geeft geen antwoord. Daarom vermoed ik dat het goed is. Moeder komt de volgende maand in Engeland en hoopt u dan ook te komen opzoeken. Mijn trein komt om 6.15 uur n.m. te Chipping Cleghorn aan. Ik hoop dat het schikt.

Uwe liefhebbende
Julia Simmons

Juffrouw Blacklock las deze brief de eerste keer met pure verbazing, de tweede maal met een onverbiddelijke strengheid door. Zij keek Phillipa eens aan, die met een glimlach de brief van haar jongen zat te lezen.

„Weet jij ook of Patrick en Julia al thuis zijn?" vroeg ze.

Phillipa keek op. „Ja, ze kwamen na mij. Ze zijn zich boven aan het verkleden, want ze waren doorweekt!"

„Zou je ze misschien even willen roepen?"

„Natuurlijk wil ik dat!"

„Wacht eens...... lees eerst even dit briefje."

Phillipa las en frontste haar wenkbrauwen. „Wat moet dàt betekenen?"

„Dat is mij ook niet recht duidelijk...... Roep Patrick en Julia maar dadelijk!"

Onder aan de trap riep Phillipa: „Patrick! Julia! Juffrouw Blacklock vraagt of je beneden komt!"

Patrick holde onmiddellijk de trap af, en stormde de kamer binnen. „Blijf liever hier, Phillipa," nodigde juffrouw Blacklock.

„Dag, tante Letty!" groette Patrick vrolijk. „Riep u! Wat is er?"

„Ja...... misschien kun jij me hiervan een verklaring geven!"

Patrick trok, al lezende, een tragisch-komisch gezicht van diepe verslagenheid. „Ik had haar nog wel willen telegraferen! Wat stom van me, dat ik dat vergeten heb!"

„Ik begrijp dus, dat deze brief werkelijk van je zuster Julia afkomstig is?" vroeg juffrouw Blacklock.

„Ja, ja...... beslist!"

Juffrouw Blacklock voer onverbiddelijk voort: „Wie is dan, als ik vragen mag, die jonge vrouw, die jij hier onder de naam van Julia Simmons in huis hebt gebracht?"

„Hm...... ja...... ziet u, tante Letty...... de kwestie is deze...... ik zal het u uitleggen...... Ik weet wel, dat ik het eigenlijk niet had behoren te doen...... maar het leek me een volkomen onschuldige grap...... als ik het u even mag uitleggen......"

„Daar wacht ik op. Wie is die jonge dame?"

(Wordt vervolgd)

Frères breiden jeugdwerk op Dakota verder uit

Oranjestad. — Het voorbereidend werk is gereed, de inventaris weer compleet en het aantal spelen geweldig uitgebreid in de jeugdclub van de freres op Dakota. Het fraaie clubgebouw kan weer in gebruik genomen worden en de bewoners van Dakota zijn schriftelijk uitgenodigd zondag 8 maart een kijkje te komen nemen.

Waar het hier een heropening betreft, zal dit niet met speciale feestelijkheden en redevoeringen gebeuren.

Ouderavond Hyacinthusgroep

Oranjestad. — De aktieve St. Hyacinthus padvindersgroep van Savaneta houdt vanavond een ouderavond. De jaarverslagen zullen worden voorgelezen en tevens zullen de Aalmoezenier, Pater van der Maas, de groepsleider J. Meelis en vice voorzitter van het groegpscomité, de heer Jacintho de Kort inleidingen houden.

Na gelegenheid tot vragen stellen is er pauze en de bijeenkomst wordt dan besloten met het vertonen van enige interessante films.

Vele aanmeldingen handwerkcursus

Oranjestad. — Van de Volksuniversiteit vernemen wij dat er grote belangstelling bestaat voor de handwerkcursus. De cursus is bijna voltekend. Wie nog mee wil doen wordt verzocht zich te melden bij Mevrouw van Gompel, Boerhaavestraat 30, of bij de heer M. Jessurun, Lago Heigths 612.

Toneelstuk in De Veer theater

Oranjestad. — Vanavond wordt door de toneelgroep van het Centro Apostolico Arubano nogmaals een uitvoering gegeven van het papiamentse toneelspel „Bo Felecididad ta cercami." De voorstelling wordt gegeven in het De Veer theater, omdat de zaalhuur van het Cultureel Centrum te hoog is.

De opbrengst van de avond is bestemd voor de bouwfondsen voor de Kerken van Dakota en Savaneta.

De voorstelling begint om half negen.

Rode Kruis laat eerste reddingsvloot te water

Oranjestad. — Zondagmiddag om twee uur wordt achter de markt van Oranjestad door het Rode Kruis de eerste eigen reddingsboot te water gelaen. Het is een boot van 25 voet lengte. Het gaat hier om een oefening.

Weer vitamine voor de scholen

Oranjestad. — Enige tijd lang moest, door het te laat binnen komen van een zending, het verstrekken van vitaminepillen op de scholen worden gestaakt. Eindelijk is de zending ontvangen en kan men nu weer met het verstrekken beginnen.

Openbare Vergadering van de Eilandsraad

op Maandag 2 Maart 1959, des avonds om 8 uur.

Agenda:

1. Goedkeuring van notulen.
2. Ingekomen stukken.
3. Onderzoek van de geloofsbrieven van F. Wernet.
4. Wijziging van de begroting voor 1957.
5. Wijziging van de begroting voor 1958.
6. Aanleg van een schietbaan voor de Mariniers
7. Jaarverslag over 1957 van de Algemene Rekenkamer.
8. Toekenning van een kerstbonus.
9. Kiesreglement Eilandsraad Aruba.
10. Financiele bijstand aan de Stichting Schouwburg Aruba.

Oranjestad, 19 febr. 1959.
De Voorzitter,
E. ARENDS.

VERGADERING CAMERACLUB

Oranjestad. — In een vergaderzaal van het Cultureel Centrum werd een werkvergadering gehouden door de Arubaanse Cameraclub. Beoordeeld werden inzendingen naar de opgave „Straatbeeld". De inzendingen werden als volgt beoordeeld. In de A-klasse 1. A. Capray, 2. A. Bergen, 3. dr Gaikhorst.

In de B-klasse: 1. L. Kerstens, 2. W. Huismans.

De eerstvolgende werkvergadering wordt op 24 maart gehouden. De werkopdracht is dan „Vruchten" in kleurenslides.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — In een nachtclub te San Nicolas raakte een Noors- en een Italiaans zeeman slaags. De Italiaan bleek harder te slaan dan zijn tegenstander, daar de laatste twee boventanden uit de mond werden geslagen. De recherche onderzoekt zaak.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 22 februari werd geboren: Viveca Minerva, dochter van de heer en mevrouw E. Hernandez-Thiel. Parkietenbos 14.

Op 23 februari Milburga Theresita, dochter van de heer en mevrouw F. E. Martinus-Ras. Weg Fontein 41.

Op 24 februari Maureen Agnes Maximina, dochter van de heer en mevrouw M. M. Martis-Joseph. Fahrenheitstraat 10 en David Victor, zoon van de heer en mevrouw N. N. de Cuba-Wester. Seroe Alejandro 17a.

Huwelijk: Op 23 februari werd het huwelijk voltrokken tussen Donato Loefstop en Juana Loopstok.

Loonsverhoging in de pen

Oranjestad. — Lago werknemers rekenen er op, dat na het beëindigen van het zg. „closed end" werkkontrakt, de lonen eenigszins zullen worden verhoogd. Deze verwachting is gebasgerd op het feit, dat ook de Amerikaanse werknemers een loonsverhoging kregen, als gevolg van onderhandelingen in de Verenigde Staten tussen werkemers- en werkgevers-organisaties. De Amerikaanse werknemers bij Lago worden namelijk gerekend te vallen onder de Amerikaanse arbeidsovereenkomsten.

Groot baggerwerk in oliehavens van San Nicolas

Oranjestad. — In verband met het steeds groter worden van de tankers, die hier de olie brengen en halen, zal de Lago overgaan tot het doen uitvoeren van een groot werk ter verbetering van de havens. Onder meer zal de haven moeten worden uitgebaggerd, waardoor de diepte, die thans 40 voet is, wordt gebracht op 45 voet. In totaal zal meer dan een miljoen kubieke yard grond verzet moeten worden.

Met het werk zal een bedrag van 4 tot 5 miljoen dollar zijn gemoeid. Er zal zo spoedig mogelijk een inschrijving worden gehouden en men hoopt, dat de aannemers nog in juli of augustus met het werk kunnen beginnen.

„Sranan Torie"

● Ten gevolge van de grote droogte ligt het werk op de suikerfabriek te Mariënburg vanaf 9 februari geheel stil. Vanuit Paramaribo moet er thans water naar Mariënburg worden vervoerd. Hieraan zijn hoge kosten verbonden, waardoor de bouw van het nieuwe kantoor voor de suikerfabriek te Mariënburg waarschijnlijk uitgesteld zal moeten worden. ● Het staat thans vast, dat van 16 tot en met 18 maart a.s. de regionale conferentie van de Caraibische Commissie op kosten van de Surinaamse Regering te Paramaribo zal worden gehouden. ● De verpleegsters A. van Os en W. van der Zanden uit den Haag zijn afgevaardigd voor het werk der wijkverpleging in Suriname. Deze uitzending is geregeld door de Bond van Diaconessenhuizen, in samenwerking met de Hernhutter-Broedergemeente. De verpleegsters zijn reeds uit Nederland vertrokken en worden zondag aanstaande in Paramaribo verwacht, alwaar zij in het Wijkhuis zullen worden tewerkgesteld. Na gereedkoming van het Diaconessenhuis zullen de verpleegsters op ziekenhuisarbeid overgaan ● Momenteel vertoeft op Curaçao het waarnemend hoofd van het Korps Gewapende Politie van Suriname, de heer Overbeek. Het doel van deze reis is om het kontakt met de Antilliaanse Politie te vernieuwen en zich in het algemeen te oriënteren. De heer Overbeek is vergezeld van de agent van politie 1ste klasse, rechercheur Harry, die als representant van het Surinaams politie-personeel de reis meemaakt. De heer Harry zal zich oriënteren ten aanzien van de wijze, waarop het personeel van de Nederlands-Antilliaanse Politie werkt.

Hollandse Nieuwtjes

● Die modinettes kunnen er af en toe ook zijn. In Amsterdam had een modinette ruzie met een andere dame. Dat liep nogal hoog op en onze modinette liet het niet bij woorden maar ging over tot de daad. Dat deed zij met een zakmesje, waarmee ze de andere dame kerfde op wang, borst en pols. Zelf werd zij ook het slachtoffer van het mesje doordat dat dichtklapte en haar vinger verwondde. Zo'n modinette toch.... ● De laatsten zullen soms het eerste zi'n. Dat overkwam ook de jongste partij in het nederlandse politieke leven, die als eerste mocht optreden voor de televisie. De Boerenpartij pakte het zakje goed aan en kwam met Koekoek en Fabius voor de lens. Wat die Fabius er mee te maken heeft is niet duidelijk, maar die Koekoek is echt landelijk. ● De Waarheid is een bescheiden krant. Zij zit zelfs in geld zorgen, maar dat komt in de beste families voor. Ze werken echter hard die Waarheid-mensen. U ziet dat wel als U leest: Amersfoort 34 kranten in 3 kwartier, Hilversum drie man op stap, 3 nieuwe leden.. Drachten met 15 kranten op de markt. Dat is tenminste activiteit! ● Vertelden we U van de week al iets over Maasniel, ja dat Maasniel is een slecht voorteken voor alle kleine stedekes. Dat zijn niet onze woorden maar die van Mr. dr. C. van Haaren. Hij zei nog meer: „De kraaien die ik zie overvliegen, voorspellen onheil". Je vraag je af, zo'n mr. dr. in dat stervende Maasniel. ● Vlaardingen is een ongeduldige stad, daar bruist het van leven. Volgens de plannen zou Vlaardingen in 1980 met een Benelux-tunnel verrijkt worden, maar Burgemeester mr. J. Heusdens gaat de zaak wakker maken. Het zou hem te lang duren. Let maar op: voor 1980 is de tunnel onder de Nieuwe Waterweg er. Wedden.... ● Die Hagenaars hebben blijkbaar iets tegen rood. Zoals bekend (of niet bekend) is er in Den Haag een Taxibedrijf dat zich Red-Tax noemt, wat we in onze schone moedertaal kunnen vertalen in Rood Huurwagenbedrijf. De daad bij het woord voegend had dat bedrijf ook allemaal rode taxi's. Op verzoek van het publiek en het bedrijfsleven gaat men die overspuiten tot.... zwart. ● We blijven vandaag zo'n beetje rondscharrelen in de randstad Holland. De Rotterdamse Wethouder van Volkshuisvesting is een echte doorbijter. Dat mag ook wel in zo'n stad en met zulke mensen. Maar laatst demonstreerde hij dat wel heel duidelijk door bij de opening van een suikerwerkfabriek het lint inderdaad door te bijten. Het lint was echter van suikergoed. ● In Leiden doet men alles tot in de puntjes. Daar begonnen deer dagen de besprekingen over het Leidse Wegenplan. Even voordat men er mee begon gooide de wethouder van openbare werken enkele dakpannen op het ijs van de Nieuwe Rijn. Ontzagelijk diepzinnig nietwaar....

Varia Venezolana

Wij lazen in de Venezolaanse pers van gisteren:

Ministers, gouverneurs en andere hoge regeringsautoriteiten zullen voortaan niet meer dan Bs 13.000,— mogen spenderen voor dienstauto's. Hiertoe werd besloten tijdens een kabinetsvergadering van maandag. Voortaan dus geen Cadillacs meer voor deze funktionarissen. Bovendien werd de gebruikers van dienstwagens verzocht voortaan uitsluitend dienstwagens te gebruiken voor dienstaangelegenheden. Dit besluit vormt een onderdeel van de aktie tot het verhogen van de efficiëncy en bezuiniging....

In september worden drie nieuwe „high schools" geopend, elk met een kapaciteit van 1200 leerlingen. En, zeide de minister van onderwijs Rafael Pizani, dat is nog maar het begin. De nieuwe regering wenst binnen enkele jaren overal in het land voldoende scholen te hebben....

In het Brits-Venezolaanse kulturele instituut werd een tentoonstelling geopend van wetenschappelijke boekwerken....

De Venezolaanse politie stelt een onderzoek in naar de geheimzinnige dood van een Noordamerikaanse burger. James King March werd maandag dood gevonden in zijn woning in Caracas. Hij bleek een schedelfraktuur te hebben. March was gedurende de tweede wereldoorlog piloot van de Amerikaanse luchtmacht. Later was hij partikulier boekhouder van minister Gutierrez in de regering van Perez Jimenez....

De apothekers van Maracaibo hebben officieel besloten zich voortaan te zullen houden aan de prijsregeling, zoals die werd vastgesteld in september 1957 door het ministerie. Tot dusver was daar niet veel van terecht gekomen, maar vanaf heden zullen in alle apotheken prijslijsten hangen, die door de regering werden vastgesteld....

Veel aandacht heeft het bericht getrokken, dat de conferentie van de grote AFL CIO Amerikaanse vakbond, tijdens de bijeenkomst in San Juan Puerto Rico een aanbeveling heeft gedaan om onmiddellijk over te gaan in de Verenigde Staten tot het verkorten van de werkweek tot 35 uur, met een 7-urige werkdag.

WIE IS DE GELUKKIGE?

nr 11731 .... f 500,—
1e 11732 .... „ 35.000,—
nr 11733 .... „ 500,—
(ARUBA)

nr 23650 .... f 400,—
2e 23651 .... „ 10.000,—
nr 23652 .... „ 400,—
(ARUBA)

nr 21559 .... f 300,—
3e 21560 .... „ 5.000,—
nr 21561 .... „ 300,—
(CURACAO)

nr 3651 .... f 200,—
4e 3652 .... „ 2.500,—
nr 3653 .... „ 200,—
(ARUBA)

nr 15515 .... f 100,—
5e 15516 .... „ 1.000,—
nr 15517 .... „ 100,—
(CURACAO)

BIJZONDERE PRIJZEN: nr 318 — 6911 — 12497 — 14079 — 19090

PRIJZEN VAN f 500,—: nr 264 — 517 — 2277 — 2966 — 3835 — 4089 — 5013 — 8190 — 8420 — 8904 — 8908 — 9644 — 9748 — 10732 — 11027 — 11764 — 12496 — 12713 — 12787 — 14230 — 14259 — 16053 — 21505 — 21706 — 22090.

PRIJZEN VAN f 250,—: nr 987 — 1594 — 3667 — 4067 — 6317 — 8022 — 8218 — 8365 — 9585 — 10612 — 10801 — 11562 — 14503 — 15950 — 16184 — 18653 — 18678 — 19524 — 20085 — 20332 — 20910 — 23056 — 23738 — 24394 — 24984.

PRIJZEN VAN f 100,—: hr 50 — 685 — 943 — 1237 — 1316 — 1355 — 1414 — 1648 — 1661 — 2026 — 2052 — 2107 — 2131 — 2386 — 2393 — 2678 — 2811 — 2822 — 2947 — 3106 — 3381 — 3592 — 3946 — 3975 — 4093 — 4162 — 4413 — 4927 — 5145 — 5169 — 5212 — 5264 — 5606 — 6407 — 6557 — 6621 — 6678 — 6804 — 6991 — 7047 — 7249 — 7393 — 7410 — 7435 — 7532 — 7681 — 7766 — 7920 — 8001 — 8009 — 8304 — 8682 — 8978 — 9010 — 9133 — 9291 — 9726 — 9741 — 9802 — 9936 — 10175 — 10276 — 10373 — 10856 — 10941 — 11022 — 11322 — 11711 — 12043 — 12051 — 12209 — 12210 — 12529 — 12740 — 12780 — 12844 — 12990 — 13003 — 13205 — 13236 — 13247 — 13257 — 13473 — 13729 — 14176 — 14483 — 14486 — 14623 — 14712 — 14815 — 15718 — 16413 — 16438 — 16510 — 16856 — 17094 — 17131 — 17827 — 17863 — 18203 — 18440 — 18470 — 18522 — 18569 — 18747 — 19307 — 19364 — 19723 — 19748 — 19749 — 20071 — 20644 — 21116 — 21183 — 21402 — 21555 — 21749 — 21824 — 21911 — 22091 — 22204 — 22480 — 22617 — 22756 — 22813 — 22844 — 23212 — 23227 — 23382 — 23403 — 23751 — 23950 — 24414 — 24664 — 24844.

Politieberichten

loos alarm

Om 22.30 uur werd gemeld dat bij landhuis de Hoop op Santa Rosa een huis in brand stond. De brandspuit Rio Canario rukte uit, doch tevergeefs, daar het een loos alarm betrof. De zaak wordt nog verder onderzocht.

voetbalveld werd slagveld

Om 19.45 uur werd een steekpartij gemeld op Santa Rosa. Bij onderzoek bleek dat een jongen op het voetbalveld achter de school te Santa Rosa had gevochten met drie andere jongens van zijn leeftijd, die hem te voren hadden geplaagd. De geplaagde gooide toen met een stuk glas, waarmee hij een jongen die de ruzie stond te bekijken verwondde. Hij liep een ondiepe snijwond op aan zijn arm en werd door de dokter behandeld. De boosdoener werd streng onderhouden.

hondenwerk (vervolg)

Om 17.45 uur werd assistentie verzocht op Rooi Santoe door een vrouw die verklaarde dat haar schapen die in een hok zaten opgesloten, werden aangevallen. De hond had kans gezien een plank van het hok los te krijgen, zodat hij zijn kop door de onstane opening kon steken en de schapen kon bijten. Men wist het schaap te bevrijden door eendrachtelijk de hond met stenen te bekogelen. Na afloop verklaarde de vrouw dat reeds vier schapen van haar het slachtoffer geworden waren van honden.

Havendiefstallen opgelost

Om 21.00 uur werd in zijn woning op Colon een bootwerker aangehouden. Vlak naast zijn bed werden twee nieuwe messen aangetroffen terwijl bij verder onderzoek 42 stuks goederen werden gevonden die volgens de man afkomstig waren van diefstal uit de loodsen van de Grace -line, waaronder jachtgeweer en pistoolpatronen. Op zijn aanwijzing werd eveneens op Colon een andere bootwerker aangehouden, bij wie eveneens goederen aangetroffen werden, die van diefstal afkomstig waren. Deze man bekende eveneens. Hen werd nachtlogies verleend.

kruimeldiefstallen

(overgenomen uit TODAY)

Gistermorgen waarschuwde een Chinees de recherche dat men in een verkleedgelegenheid in zijn restaurant 50 gld. ontvreemd had uit een broek. De zaak is in verder onderzoek.

De man die van de week werd aangehouden vanwege het wegnemen van een tas uit een auto bekende eveneens uit een andere auto enige tijd geleden een radio ontvreemd te hebben.

onvoorzichtig oversteken

Op de Grebbelinieweg t.h.v. Den Haagstraat stak om 07.55 uur een meisje de rijweg over en werd daarbij aangereden door een personenauto. Het meisje werd door een dokter onderzocht, maar liep geen verwondingen op.

Om 21.45 uur werd op het kruispunt Columbusstraat-Madurostraat een voetganger aangereden die plotseling de weg overstak. Met een gekneusde enkel werd hij naar het Hospitaal vervoerd.

Verkeersperikelen

Om 07.55 uur had op de Schottegatweg West bij de kruising met de weg naar Westpunt een kettingaanrijding plaats tussen een personenauto, pickup en truck. Volgens TODAY bedroeg de schade 300 gld.

Volgens TODAY had om 4.00 op de Santa Rosaweg weg een aanrijding plaats tussen een personenauto en een bus, waarbij de personenauto op de bus reed. Volgens bovengenoemd blad bedroeg de schade 600 gld.

assistenties: 8
processenverbaal: 17
totale schade: 975 gld.
in- en uitgaand verkeer

	aangek.	vert.	
vliegtuigen	12	11	
vrachtschepen	8	6	
tankers	12	5	
zeilboten	2	3	
passagiers	aangek.	vertr.	doorg.
per vilegtuig	190	138	98
per boot	6	25	61

AGENDA

West-End:
„Dios no lo Quiera" om 7 en 9 uur n.m.
Cinelandia
„Harry Black and the Tiger" om 7 en 9 uur,
Caribe.
„La Casa 322" om 8 uur
Royal:
„Flor de Canela" om 8 uur
Base-ball-nieuws
Hedenavond in Rifstadion om 7,30 uur Sta. Rosa Indians vs. Amstel
J.P.F.-nieuws:
Filmavond o.l.v. Hr. Monsanto om 8 uur.

Agenda Aruba

Kantoor Amigoe
Toricellistraat 16, tel: 1233.
Donderdag 26 februari 1959
BIOSCOPEN.
De Veer:
„Bo felicidad ta cerca mi" om 8.30 uur (Toneelstuk Centro Apostolico Arubano) (16 jaar)
Rialto:
„Amor se dice Cantando." om 8 uur met Miguel Aceves Mejia, Julia Sandoval. (18 jaar)
Principal:
„A certain smile" om 8 uur met Rossano Brazzi, Joan Fontaine(18 jaar)
Aurora:
„Sweet smell of succes. om 7.30 uur, met Burt Lancaster. Tony Curtis (18 jaar).
Savaneta
„El gato sin botas". om 7.30 uur met iTn-Tan. Marta Valdes. (Alle leeft.)
Nachtdienst Botica's:
San Nicolas: „Botica S. Lucas. tel: 5006.
O'stad: Botica Aruba. tel: 1080
Scheepvaartverkeer:
Dinsdag liepen negen schepen de havens binnen en vertrokken er drie.
en(dij-Hety(am ETAOI EEEE

Produktiever Jong Holland verslaat SITHOC met 2 — 0

Willemstad. — Gisteravond versloeg Jong Holland „het team van Sithoc met de score van 2—0. De wedstrijd was vooral voor de rust aantrekkelijk, doch na de„ halftime daalden zowel het spelpeil als de sportiviteit.

De zege van Jong Holland was verdiend. De aanvallen van de Tricoloren waren zeer gevaarlijk, terwijl het Sithoc-offensief — hoewel vaak fraai opgezet — veel aan afwerking te wensen overliet. Bij Jong Holland waren het Fêfé de Lannoy en Philips, die in de verdediging biezonder goed werk leverden. In de voorhoede waren Enchie Jansen en Carlos Blume de beste spelers. Bij Sithoc stak Comenencia technisch en taktisch met kop en schouders boven zijn medespelers uit. Het was een lust voor het oog deze begaafde speler met opmerkelijke behendigheid langs zijn tegenstanders te zien „glijden" en wederom dringen wij er bij betrokkenen op aan in overweging te nemen deze speler niet buiten het nationale elftal te laten!

Over het algemeen genomen had Jong Holland het beste deel van het spel in handen en vooral de backen halflinie speelden sterk.

Jong Holland had reeds bij het begin een overwicht en de Sithocachterhoede kreeg het enkele malen zwaar te verduren. Ofschoon Sithoc zich hierna loswerkte en enkele aanvallen opzette, kwamen de voorwaartsen van de Collegemannen nimmer ver, daar — zoals wij reeds vermeldden — de afwerking zeer slecht was.

Na 26 minuten spelen werd een hoge voorzet over het hoofd van back Beltrand geplaatst, waardoor Enchie Jansen alleen voor Richardson kwam te staan. Ofschoon hij de bal slechts half raakte, verdween die buiten bereik van Richardson in het net (1—0).

Het had niet veel gescheeld of Ga Bernadina had er 2—0 van gemaakt. De door hem tijdens een scrimage ingeschoten bal, stuitte echter af tegen de paal.

Met de stand 1—0 voor Jong Holland ging de rust in.

Na de rust verloor de wedstrijd veel aan aantrekkelijkheid. Van beide kanten werd er ruwer gespeeld. Na 34 minuten in de tweede helft scoorde Carlos Blume het tweede doelpunt voor de Tricoloren. Een door Sithoc verkeerd teruggespeelde bal werd door Blume onderschept. In een prachtige solo-run ging hij er vandoor en met een scherp schot in de bovenhoek gaf hij keeper Richardson geen schijn van kans (2—0).

Erg storend en niet bevorderlijk voor de voetbalsport was het feit, dat er slechts één grenswachter fungeerde, die blijkbaar even voor de wedstrijd vóór dit doel was aangezocht. Daar hij met een van de verenigingen sympathiseerde, liet deze grensrechter vaak zijn sympathie gelden boven zijn objektiviteit. Het is de laatste tijd reeds meermalen voorgekomen, dat leden of spelers van bepaalde verenigingen als grensrechters worden aangesteld. Ofschoon wij een open oog hebben voor de moeilijkheden van het C.V.B.-bestuur in deze, lijkt het ons toch toe, dat er op zeer korte termijn een oplossing voor deze kwestie gezocht moet worden. Niet alleen op het publiek, doch meer nog op de spelers werkt dit prikkelend, hetgeen vaak zijn weerslag heeft op het spel zelf. Nogmaals: gaarne zien wij — en met ons velen — een oplossing tegemoet in deze netelige kwestie.

De stand van de kompetitie is thans als volgt:

	gsp.	gw.	gl.	vrl.	doelpt v	doelpt t	pt
SUBT ..	11	10	1	0	33	10	21
C Dom. ..	9	6	1	2	17	11	13
Vesta	11	5	1	5	14	15	11
J. Holl. ..	10	5	0	5	18	13	10
Sithoc ..	11	4	2	5	16	15	10
J. Col.	10	3	2	5	18	15	8
Riverside	10	2	3	5	13	27	7
J. Cur. ..	10	1	0	9	5	27	2

Voetbalincidenten in Maastricht en Sittard

Na afloop van de wedstrijd MVV—DWS-A ontstonden incidenten. Een al te warmbloedig Amsterdams supporter wilde scheidsrechter Bogaarts te lijf gaan, maar werd in zijn voornemen gehinderd door een bestuurslid van MVV en enkele politie-agenten, die even later opnieuw moesten ingrijpen, omdat twee andere voetballiefhebbers slaags waren geraakt.

In Sittard waren vele supporters van Sittardia het kennelijk niet eens met de leiding van scheidsrechter Verkerk. In groten getale stond men de arbiter op te wachten, maar de Sittardse politie zorgde er voor, dat de heer Verkerk veilig, in een politieauto met loeiende sirene naar het station werd gebracht.

Nieuwe Rotterdamse Courant vraagt zich af:

Was het bezoek van prins Bernhard aan Paraguay wel opportuun?

Den Haag — In een kritisch commentaar vraagt de Nieuwe Rotterdamse Courant van gisteren zich af, of het bezoek van Prins Bernhard aan Paraguay wel opportuun was. Het blad herinnert aan het bezoek van de prins, acht jaar geleden, aan President Peron van Argentinië juist omstreeks de tijd, dat deze diktator het dagblad „La Prensa" onteigende. Het bezoek van Prins Bernhard aan Argentinë viel toen — uit politiek oogpunt bezien — op zijn minst op een ongelukkig tijdstip, aldus de N.R.C., die voorts uiteenzet, dat het antwoord op dergelijke bedenkingen meestal luidt, dat de zakelijke belangen en vooruitzichten voor Nederland in een bepaald land, i.c. Argentinië, zo groot kunnen zijn, dat zij grotelijks opwegen tegen de eventuele politieke schade.

Er zijn ook gevallen, waarbij het politieke voordeel groter is dan het politieke nadeel. Bijvoorbeeld als het er op aankomt, de stem van een bepaald land te winnen in een geschil voor de V.N. waarbij Nederland betrokken is. In zo'n geval is bijv. de toekenning van een hoge Nederlandse ridderorde aan een abject individu, dat echter de politiek van dat bepaalde land uitmaakt, gerechtvaardigd. We kunnen nu ook weer niet al te puriteins zijn in onze buitenlandse politiek, aldus de NRC.

Het blad besluit. „Nu zou een prinselijk bezoek aan diktatoriaal geregeerd Paraguay op zichzelf niet zo bedenkelijk behoeven te zijn, ware het niet dat vele van de nieuwe regeringen die in Latijns-Amerika door omverwerping van de diktatuur aan het bewind gekomen zijn, niet onder stoelen en banken steken dat zij streven naar eliminatie van de overgebleven diktaturen, waaronder dus die van president Stroessner van Paraguay. De nieuwe regeringen van Venezuela en Cuba zijn vooral vol zendingsijver op dit punt.

De opposities in die drie landen kunnen op hun aktieve steun rekenen. Terwijl zijzelf sterk de neiging hebben om de gedragingen van andere landen —Amerikaanse en niet —Amerikaanse— te waarderen naar de maatstaf van de vraag, of deze die overgebleven diktaturen al of niet vriendelijk bejegenen. Met deze maatstaf gemeten, blijft Nederland —gezien prins Bernhards bezoek aan Paraguay— bij hen beneden de maat.

De vraag is nu maar, of de belangen die Nederland in Paraguay heeft of kan krijgen en de goodwill die Prins Bernhards bezoek bij president Stroessner (wiens dagen overigens, volgens een correspondentie uit Zuid-Amerika in de NRC van 16 februari jl. geteld zouden zijn) heeft gekweekt, opwegen tegen de schade die Nederlands belangen elders —en dan denken we in de eerste plaats aan Venezuela— als gevolg van dit bezoek zouden kunnen lijden. Dit is, zoals eerder betoogd, een kwestie van afwegen van belangen. Wij vragen ons in gemoede af, of het ministerie van buitenlandse zaken, welks taak dit is, deze taak —waar geen puritanisme bij behoeft te komen kijken— wel met voldoende ernst heeft ondernomen en dit bezoek niet hoofdzakelijk van de protocollaire kant heeft behandeld, die zakelijke aspekten ervan aan de belanghebbenden overlatende. Zo ja, dan is het politieke aspekt, dat nu eenmaal een onvermijdelijk bijprodukt is van ieder bezoek dat de prins brengt, verwaarloosd. Op die manier kunnen de aktiviteiten van zelfs de beste ambassadeur een averechts resultaat krijgen.

Hedenavond: AMSTEL — SANTA ROSA INDIANS

Willemstad. — Hedenavond om half acht begint in het Rifstadion de wedstrijd Amstel — Santa Rosa Indians er voortzetting van de AA-baseball-kompetitie.

Tot nogtoe hebben beide teams een wedstrijd gespeeld, waarvan Amstel de hare won, doch Santa Rosa verloor. Laatstgenoemde ploeg krijgt het hedenavond tegen Amstel weer hard te verduren en een zege voor Amstel ligt dan ook in de lijn der verwachtingen. Men moet echter niet vergeten, dat de Indians over enkele formidabele batslui beschikken, die het de Amstel-pitcher bizonder lastig zouden kunnen maken. Het wordt ongetwijfeld een interessante wedstrijd.

Rekordaantal inschrijvingen voor Olympisch voetbaltoernooi

Rome. — Een rekordaantal van 37 landen heeft ingeschreven voor het Olympisch voetbaltoernooi van 1960 te Rome. Op de laatste dag kwamen nog aanmeldingen binnen van Uruguay en Libanon. Het record aantal inschrijvingen tot nu toe was 24. Dit aantal werd bereikt bij de spelen van 1952 te Helsinki.

Aangezien aan het toernooi te Rome slechts 16 landen kunnen deelnemen, moeten er voorwedstrijden worden gespeeld. Twee landen zijn automatisch voor het eindtoernooi geplaatst, namelijk Rusland, de winnaar van 1956, en het organiserende land Italië.

De 36 landen die zich hebben aangemeld zijn: Australië, Oostenrijk, Bulgarije, Tsjechoslowakije, Zuid-Korea. Denemarken, Egypte, Ethiopië, Finland, Duitsland, Ghana, Japan, Griekenland, Indonesië, Indië, Groot-Brittannië, Irak, Italië, Joegoslavië, Libanon, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Roemenië, V.S., Zwitserland, Thailand, Tanganyika, Tunesië, Turkije, Uganda, Hongarije, Rusland, Uruguay en het Franse Olympische Comité — ongeveer Frankrijk — dat door een nalatigheid van 17 uur te laat inschreef. Het C.O.N.I. heeft de aanmelding echter toch aanvaard.

Communistisch doopsel

In Tsjecho-Slowakije wil men de christelijke doop vervangen door een communistische.

In Usti Nad Orlici (Oost-Bohemen) heeft men het initiatief hiertoe genomen. Tijdens deze communistische doopplechtigheid spreekt de burgemeester van de plaats. waar de ouders van de dopeling wonen, een korte rede uit terwijl een organist een Russische wiegelied speelt. Daarna dragen leden van de communistische jeugdvereniging een kort gedicht voor. De plechtigheid eindigt dan met aanbieding van een bos bloemen aan de ouders.

J.P.F. - Canasta - Drive

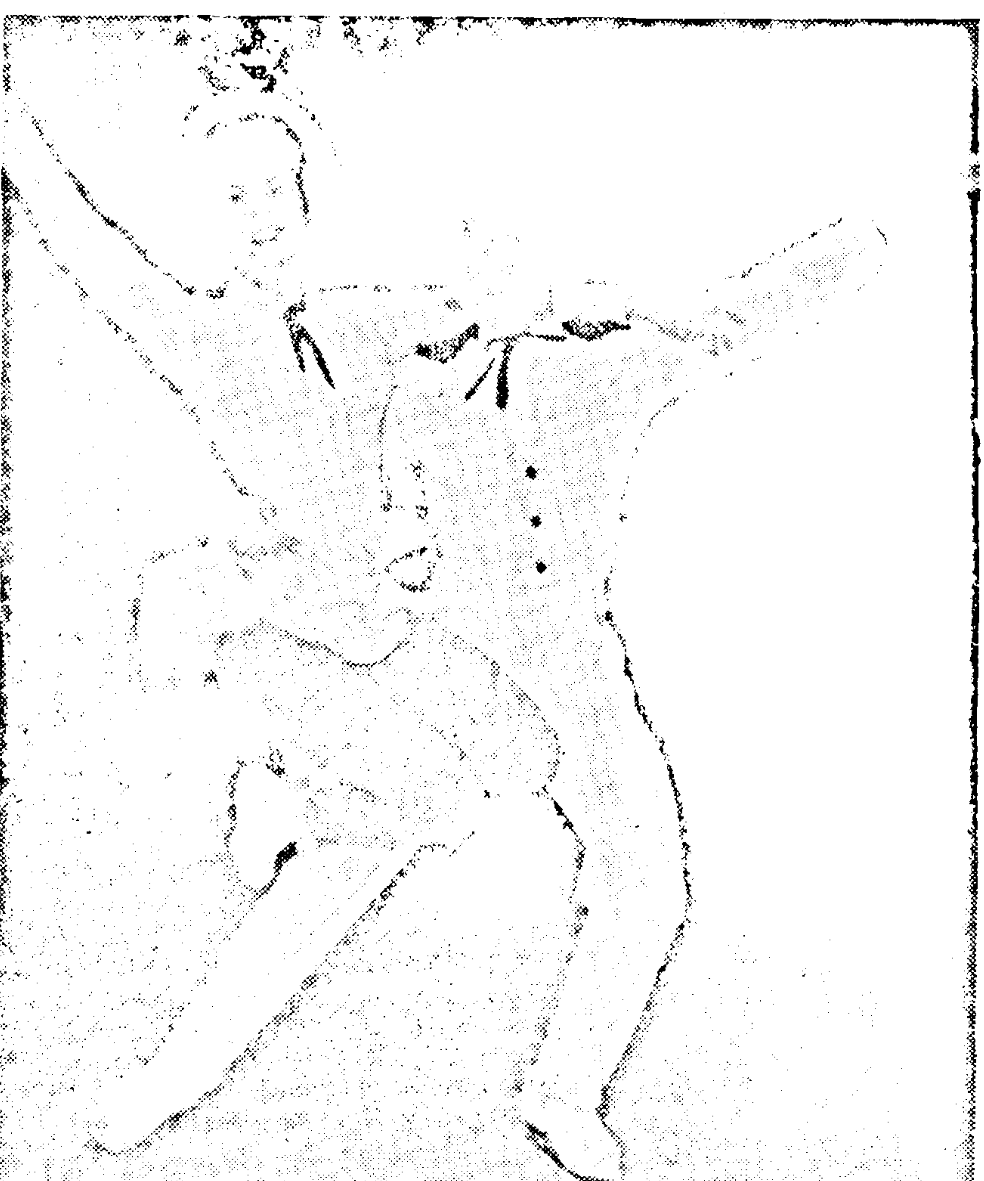
Willemstad. — Uitslag van de gisteravond in Club JPF gehouden canasta-drive:

1e prijs: dames de Man-van der Loos: 12.075 pt.

2e prijs: heren Dikmoet-Kleiberg: 4.570 pt.

3e prijs: heren Hofwijks-van Lampbeek: 3.110 pt.

De eerstvolgende drive vindt over veertien dagen plaats.

In de HOKY te Den Haag vond de première plaats van de Weense IJsrevue. Op de foto ziet men Eva Pavelik en Rudi Seeliger, die in 1950 Europese kampioenen waren, tijdens een van hun gracieuze nummers.

PAOLO ROSSI verslaat FLASH ELORDE

San Fransisco. — In een gevecht over tien ronden versloeg de lichtgewicht Paolo Rossi, nummer vijf op de wereldranglijst, de vedergewicht Flash Elorde, nummer drie op de ranglijst in zijn klasse. Vanaf de derde ronde bloedde Rossi erg uit een wond boven het oog. Vooral de tiende ronde was bizonder spannend, daar Flash Elorde, waarschijnlijk beseffende, dat hij op punten achterstond, met een felle slagenwisseling inzette, welke echter keihard door Rossi werd beantwoord. De zege van Rossi kwam via een „split-decision".

Na een serie van vijftien opeenvolgende overwinningen is dit de eerste nederlaag, die Flash Elorde na lange tijd leed.

—x—

New York. — Te New York genomen proefnemingen hebben aangetoond dat het vlees van runderen, die enkele dagen voor de slacht met een kalmerend middel werden ingespoten, beter smaakt dan dat van dieren, die zonder inspuiting werden geslacht. De niet ingespoten dieren bleken angstiger te zijn, hetgeen hun eetlust en spijsvertering beïnvloedde.

Chroesjtsjef voor bezoek aan Scandinavië uitgenodigd

Oslo. — De ambassadeurs van Denemarken, Noorwegen en Zweden te Moskou hebben de Russische minister-president, Chroesjtsjef uitgenodigd dit jaar een bezoek aan Scandinavië te brengen.

Reeds in 1956 was Chroesjtsjef uitgenodigd, maar die uitnodiging werd later ongedaan gemaakt. Eerder hadden de ministers-presidenten van de drie Scandinavische landen een bezoek aan de Sovjet-Unie gebracht.

Militaire dienstplicht in Engeland afgeschaft

Londen — Zoals bericht, heeft Duncan Sandys, de Engelse Minister van Defensie, tijdens een debat in het Lagerhuis over de defensie meegedeeld, dat de militaire dienstplicht onmiddellijk in Groot Brittannie zal worden afgeschaft. Hij kondigde aan, dat jongelieden, die in het derde kwartaal van het jaar 1939 geboren werden, zich niet voor keuring behoeven aan te melden en niet onder de wapenen zullen worden geroepen.

Frank Costello van Amerikaanse burgerrechten vervallen verklaard

New York. — Een federale rechter in New York heeft de 68-jarige Frank Costello van zijn burgerrechten vervallen verklaard. Men verwacht dat de Amerikaanse regering gerechtelijke stappen zal doen, die noeten leiden tot uitwijzing van Costello.

Costello, die aan keelkanker zou lijden, is lang beschouwd als een van de leiders van de Amerikaanse onderwereld.

Enkele jaren geleden hebben miljoenen Amerikanen zijn krakende stem gehoord toen hij te New York werd verhoord door een senaatscommissie. De verhoren werden nl. per televisie uitgezonden. Op verzoek van Costello werden de televisiecamera's echter nimmer gericht op zijn gezicht zodat men alleen zijn stem kon horen.

Op dit ogenblik zit Costello in de gevangenis. Hij heeft enige tijd geleden vijf jaar gekregen voor belastingontduiken.

—x—

Cincinnati. — Dr. John Ziegler, in Cincinnati, bestelde een exemplaar van het handboek voor spoedgevallen, uitgave nr 15.700 van de Amerikaanse regering. Twee weken later werden er 15.700 exemplaren van dit handboek bij hem thuis bezorgd.